గెడా రంగారావు

వజ్రాల వేట

సుజనశ్రీ

బరువుగా అడుగులు వేసుకుంటూ ఆ వ్యక్తి గేటుని సమీపించాడు. గేటు అవతల పెద్ద కాటన్ మిల్ ఉంది. దాదాపు అయిదారు వందల మంది అందులో పని చేస్తుంటారు.

గేటు దగ్గరున్న గూర్ఖా అతడి కళ్ళలోకి తీక్షణంగా చూశాడు. ఆగంతకుడు ఆరడుగుల ఎత్తున్నాడు. మాసిన గడ్డం, ఎర్రని కళ్ళూ, ఖాకి ప్యాంటూ, మాసి మరకలైన బూడిదరంగు యూనిఫారం చొక్కాలో బికారిలా కనుపించాడు.

“ఏం?” గుర్రుగా అతడి వంక చూశాడు గూర్ఖా.

“సుబ్రమణ్యంతో పనుంది నా పేరు లక్ష్మణరావు!”

అన్నాడు ఆ వ్యక్తి గూర్ఖా కోపంతో.

"నువ్వేం దొరవా? ఇక్కడ కొచ్చేవాళ్ళంతా సుబ్రమణ్యం పేరే చెబుతారు, అంతకన్న తక్కువవాళ్ళను కలవటం తమ హోదాకు లోటువ అన్నట్టు! తీరా లోప లకు వదిలితే, ఉద్యోగం కావాలంటారు! ఇక్కడేం ఖాళీ ల్లేవు, వెళ్ళు, వెళ్ళు!" గూర్ఖా దురుసుగా మాట్లాడాడు, గేటుకి తగిలించి ఉన్న 'నో వేకన్సీ' బోర్డు చూపిస్తూ.

"నేను ఉద్యోగానికి రాలేదు, నేనూ, ఈ మిల్ మేనేజింగ్ డైరక్టర్ సుబ్రమణ్యం ఇద్దరమూ క్లాస్ మేట్స్‌ము. అతడ్ని చూసిపోవాలని వచ్చాను."

గూర్ఖా నమ్మలేనట్టుగా అతడి వంక ఎగాదిగా చూశాడు.

నల్లరంగు కారు వస్తూండడం చూసి, "ప్రక్కకు తప్పుకో! అయ్యగారొస్తున్నారు!" అంటూ గేటు బార్లా తెరిచాడు గూర్ఖా.

కారు గేట్లోకి వచ్చింది. గూర్ఖా సెల్యూట్ చేశాడు.

కుదుపుతో కారు ఆగిపోయింది. స్టీరింగ్ ముందు కూర్చున్న వ్యక్తి లక్ష్మణరావు వంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"నమస్కారమండీ! నేను లక్ష్మణరావును. గుర్తున్నా ననుకుంటాను. ఇంటర్మీడియెట్ లో మనం క్లాస్ మేట్స్‌మూ. మీ దర్శనం చేసుకుందామని వచ్చాను." లక్ష్మణరావు కారులోకి వంగిచూస్తూ వినయంగా చెప్పాడు.

"అదే చూస్తున్నా! నువ్వు అవునా, కాదా అని అను మానమేసింది! ఎన్నాళ్ళకెన్నాళ్ళకు చూశాను నిన్ను! రా! రా!" అంటూ సుబ్రమణ్యం ప్రక్కకు జరిగి డోర్ ని తెరిచాడు. పాత మిత్రుడ్ని ఆప్యాయంగా ఆహ్వానించాడు.

లక్ష్మణరావు కారెక్కాడు. మరికొద్ది క్షణాల్లో అతడు ఎయిర్ కండిషన్డ్ రూమ్‌లో కూర్చుని డ్రింక్స్ సేవిస్తున్నాడు.

"మిమ్మల్ని కలుసుకోగలనో, లేనో అని భయపడుతూనే వచ్చాను సుబ్రమణ్యంగారూ!"

"అదేమిటోయ్? గారూ, గీరూ అంటూ! కాలేజిలో చదివే రోజుల్లోలాగ ఆప్యాయంగా సుబ్రమణ్యం అని పిలువు, మన పాత రోజుల్ని జ్ఞప్తికి తెస్తూ."

"మాలాంటి వాళ్ళకు అవన్నీ బ్రతికివున్న రోజులు. ఇప్పుడేం జీవించే ఉన్నా మృతుల క్రిందే లెక్క!" వేదాంతిలా పలికాడు లక్ష్మణరావు.

"అన్నట్టు, నీవిప్పుడేం చేస్తున్నావ్?" సుబ్రమణ్యం అడిగాడు.

"డబ్బుకోసరం వెతుకుతున్నాను."

సుబ్రమణ్యం పొట్ట చెక్కలయేలా నవ్వాడు. "మొత్తానికి పెద్ద విట్టే వేశావ్!" అంటూ మళ్ళీ మరోసారి నవ్వాడు. "నీవేకాదు, ఈ దేశంలో ముప్ఫయి ఆరు కోట్ల మందీ తెల్లవారి లేస్తే, డబ్బుకోసం వెదకడమే చేస్తున్నారు. మంచి జోక్ వేశావ్ లక్ష్మణా!" అంటూ తిరిగీ నవ్వాడు సుబ్రమణ్యం.

"అలాకాదుసార్! నాకిచ్చే డబ్బుకి వెయ్యిరెట్లు ప్రతిఫలం చూపగలననే ధైర్యంతోనే వచ్చాను. మీరు నాకీ విషయంలో సహాయపడగలరనే అనుకుంటాను."

"ఏ మాత్రం కావాలేమిటి?"

"కనీసం యాభైవేలు!"

"అబ్బా! ఎందుకంత డబ్బు?"

"మీలాంటి అష్టాధికారులకు యాభైవేలు ఒక లెక్క లోది కాదని నాకు తెలుసు. అందుకు ప్రతిగా మీకు కొన్ని లక్షలూ, కోట్లూ విలువ చేసే బుట్టెడు వజ్రాలు దొరుకు తాయి!"

"ఏమిటీ? వజ్రాలే? బుట్టెడా? ఎక్కడా? ఏమిటీ?" సుబ్రమణ్యం ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవిచేసి అడిగాడు.

"నేను ఓషియానోగ్రఫీలో పోస్టుగ్రాడ్యుయేట్‌ని. భూగోళ శాస్త్రాన్ని జాగ్రఫీ అంటారు. అలాగే సము ద్రాలూ, అవి ఉత్పన్నమయే విధానాలూ, చంద్రుడికీ సముద్రానికీ గల సంబంధం వీటన్నిటికీ సంబంధించినదే ఓషియానోగ్రఫీ. ఒకసారి నేను రీసెర్చి పనిమీదే సముద్ర ప్రయాణం చేస్తున్నాను. సముద్రం మీద పెనుతుఫాను రేగింది. ఓడ గమ్యం తప్పి ఎటో వెళ్ళింది.

"తుఫాను తగ్గేసరికి మేమందరం ఓడతోసహా సురక్షి తంగా నిలద్రొక్కుకోగలిగాం. అయితే తుఫానువల్ల మేం దోవ తప్పాం. అందుకని తిరిగీ వెనక్కు మళ్ళించాం ఓడని.

"మేం లక్షదీవులకు ఎనభైమైళ్ళ దూరంలో ఉన్నా మని, అక్కడక్కడా ఎదురవుతూన్న అతి చిన్న దీవుల వలన తెలుసుకోగలిగాం. ఆ దీవులు ఒక్కోటి మైలూ, రెండు మైళ్ళూ వి స్తీర్ణం మాత్రమే ఉంటాయ్, మన వేపు నదుల మధ్యలో ఇసుక తిన్నెల్లాగ! చాలా దీవుల్లో సంచారమే లేదు!

"ఆ ప్రాంతాల్లో జల రాక్షసులు ఆక్టోపస్‌లు ఎక్కు వగా ఉంటాయట. అక్కడి దీవులు నిర్మానుష్యంగా ఉండటానికి అదికూడ ఒక కారణం. మేం అక్కడ

నుంచి ఏ ప్రమాదానికీ లోనుకాకుండా, బయట పడగలమా లేదా అని భయపడతున్నట్టుగానే, పెద్ద ఆక్టోపస్ మా ఓడని ఎదుర్కొంది.

"ఆక్టోపస్‌కి ఎనిమిది కాళ్ళుంటాయి. ఒక్కో కాలు ఏనుగు తొండం పరిమాణంలో ఉంటాయ్! మూడుకాళ్ళను ఓడలోకి జాపింది, అది నీళ్ళమీద తేలుతూ. ఓడలోని ప్రయాణీకులు హాహాకారాలు చేయసాగారు. ఓడ తాలూకు నావికులు గొడ్డళ్ళు పుచ్చుకొని దాని కాళ్ళను తెగనరికి వేస్తున్నారు. తెగిపోయిన కాలిని వెనక్కు లాక్కుంటూ, దానిస్థానే మరో కాలుని జాపుతోంది ఆక్టోపస్.

"అలా అరగంట యుద్ధం జరిగింది. మానవ మేధస్సుకీ, ధైర్యసాహసాలకూ పశుబలంగల ఆక్టోపస్‌కీ హోరాహోరీ పోరాటం జరిగాక, ఆక్టోపస్ ఓడిపోయి నీళ్ళలోకి జారుకుని, మునిగిపోయి, అదృశ్యమైపోయింది. అప్పటికి దాని కాళ్ళు అయిదు తెగిపోయాయి. తెగిపోయిన ఖండాలు డెక్‌మీద అక్కడక్కడా పడి ఉన్నాయ్.

"నేను ఆసక్తితో దాని కాలిని పరీక్ష చేయసాగాను. అదేసమయంలో ఓడలో నాతోబాటే ప్రయాణిస్తున్న చైనా వ్యాపారస్థుడు చింగ్‌చా గూడ నేనున్న చోటికి వచ్చాడు.

"ఆక్టోపస్ తొండాన్ని అటూ ఇటూ త్రిప్పిచూశాను. నా కళ్ళు జిగేల్‌మన్నాయి! తెగిపోయిన తొండానికి అతుక్కుని చిన్న వజ్రం ఎండలో మెరుస్తున్నది. అదేమిటో నేను గ్రహించేలోగానే చైనావాడు దాన్ని గభాల్న లాక్కున్నాడు.. వజ్రాన్ని తన జేబులో దాచేసుకుంటూ, "ఈ విషయం ఎక్కడన్నా బయటపెట్టావో, నీ ప్రాణాలు

దక్కవు!'' అని నన్ను బెదిరించాడు. ఆ తర్వాత సముద్రం లోకి వంగి చూస్తూ నిలబడ్డాడు చాలా సేపు!

''జలరాక్షసి ఆక్టోపస్ శరీరానికి అంటుకుని వజ్రం రావటమేమిటా అని నేనూ తలబ్రద్దలు కొట్టుకుని ఆలోచించాను. ఎంతకీ నాకు ఆ మర్మమేమిటో అంతు చిక్క లేదు. ముత్యపు చిప్పలోంచి ముత్యాలూ, పగడాలూ పుట్టి నట్టుగా ఆక్టోపస్‌లో వజ్రాలు ఉద్భవిస్తాయా? అది అసంభవం!

''అయితే ఆ విషయం ఆలోచించటానికి వీల్లేకుండా నాకు మరో బెడద వచ్చి పడింది. చైనావాడు నన్ను చంపటానికి ప్రయత్నాలు చేయసాగాడు. డెక్ మీద ఉన్నప్పుడు నన్ను సముద్రంలోకి త్రోయబోయాడు. ఇంకోసారి ఒంటరిగా చూసి పీక పిసకబోయాడు.

''వజ్రం గురించి ఎవరికీ చెప్పనన్నాను గదా! ఇంకా ఎందుకు నాపై కక్ష?'' అని వాడ్ని నిలవేసి అడిగాను.

''నీవు అతి నిగూఢమైన రహస్యాన్ని చూశావ్! అది నీతోనే అంతమైపోవాలి!'' అన్నాడు చైనావాడు.

''అదేమిటో చెప్పరాదూ? విని నిశ్చింతగా ఛస్తాను.''

''మూడు సంవత్సరాల క్రితం చైనానుంచి సిలోన్‌కి ఒక వ్యాపార నౌక బయలుదేరింది. అందులో నిజానికి వ్యాపార సరుకుకన్న, బంగారమూ, వజ్రాలూ మొదలైనవి రవాణా అవుతున్నయ్. సిలోన్‌లో ఉగ్రవాదులు విప్లవాన్ని లేకెత్తించే ప్రయత్నంలో ఉన్నారు. వారికి సహాయంగా ధనం పంపిణీ అవుతోంది ఆ నౌకలో. అయితే ఆ ఓడ గమ్యాన్ని చేరలేదు. ఈ ఓడ రాకను నమ్ముకుని, సిలోన్‌లో తిరుగుబాటు లేవదీయటం, సిరిమావో ప్రధానమంత్రి ఆ ఉద్యమాన్ని అణచివేయటం జరిగిందనుకో! అది వేరే

విషయం! ఆ ఓడను సముద్రపు దొంగలు కొల్లగొట్టారని తెలిసింది. ఆ సమయంలో ఓడ కెప్టెన్ వజ్రాల మూటను, గోనె సంచీడు వజ్రాలను సముద్రంలో జారవిడిచాడట; ఎవరూ చూడకుండా, ఈ ఆపద గడిచాక తిరిగి తెచ్చుకో వచ్చని. అతడు తర్వాత ఆ ప్రదేశాన్ని కనుక్కోలేక పోయాడట, ఎంత వెదకినా! ఇప్పుడు ఈ ఆక్టోపస్ కి అతుక్కున్న వజ్రాన్ని చూస్తే, ఇక్కడే ఈ ప్రాంతాల్లోనే ఆ వజ్రాలు సాగర గర్భంలో దాగి ఉండాలని అర్థమౌతోంది. నేను మళ్ళీ తగిన సాధన సంపత్తితో ఈ ప్రాంతాలకు వచ్చి వాటిని దొరకపుచ్చుకుంటాను. ఈ విషయంలో నీవు నాకు ప్రత్యర్థిలా తోచావు. అందుకే నీవు బ్రతికి ఉండటం నాకు ఇష్టం లేదు'' అని ముగించాడు చైనా వాడు.

''అయ్యా! నా కంతటి శక్తిసామర్థ్యాలు లేవు! నేనో చిన్న రిసెర్చి చేస్తూన్న ప్రభుత్వోద్యోగిని మాత్రమే! సముద్రంమీద రిసెర్చి చేస్తున్నాను! ఈ విషయంలో మీకు ఏమాత్రం అడ్డు తగలను! నన్ను ప్రాణాలతో వదలండి!'' అని అర్థించాను.

చైనావాడికి నా మాటల్లో గురి కుదిరినట్టుంది. వాడు నా జోలికి రాలేదు తర్వాత! ఎందుకైనా మంచిదని, తర్వాత పోర్టులో ఓడ దిగేశాను, చెప్పా చెయ్యకుండా!''

లక్ష్మణరావు తన కథను ముగించాడు.

సుబ్రమణ్యం సిగరెట్ ని ఆర్పి ఏష్ట్రేలో పడేశాడు.

''అయితే ఆ వజ్రాలు ఏ ప్రాంతంలో ఉండేదీ నీవు చాలా బాగా గుర్తుపెట్టుకున్నావన్నమాట!'' సిగరెట్ ని యాష్ట్రేలో పడేస్తూ అడిగాడు సుబ్రమణ్యం.

"అవును! బాగా గుర్తుపెట్టుకున్నాను. ఈ పని చాలా కష్టసాధ్యమనీ, ఖర్చుతో కూడుకున్న పని అనీ నాకు తెలుసు. అందుకే నా బాల్యమిత్రుల్లో అధిక ధనవంతు డెవరా అని ఆలోచించిన మీదటే నీ దగ్గరకు వచ్చాను. ఇందులో ఇంకో అనర్థం కూడా వుంది. ఆ వజ్రలను వెదికి, దొరకపుచ్చుకునేందుకు చాలా వ్యయమవుతుంది. అదృష్టం వుంటే వజ్రాలు దొరికితే కోటీశ్వరులమై పోతాము! మన రాత బాగుండక అవి దొరకలేదూ, యాభైవేలూ సముద్రం పాలు కావాల్సిందే! ఆ మాత్రం నష్టాన్ని లక్ష్యపెట్టనివాడే ఈ పనిలోకి దిగాలి. అంతటి శక్తిసామర్థ్యాలు నీకున్నా యనే నా అభిప్రాయం!"

సుబ్రమణ్యం మరో సిగరెట్ వెలిగించాడు. రెండు నిముషాలు చకచక దమ్ము లాగాడు.

"వీలైతే ఆ వజ్రాలు చైనావాడికి అందగూడదనే నా ఆశయం. త్వరలోనే వాడు మరో నౌకను కుదుర్చుకుని మందీ మార్బలంతో వస్తాడని నా అభిప్రాయం! వాడికన్న మనం ఎంత ముందుగా పోతే అంత మంచిది!"

"వాడు ఓడలో రావాలన్నా పది పదిహేను రోజులు పడుతుంది కదూ?"

"అవును! మనం ఈ లోపలే అక్కడికి చేరుకోవాల్సి వుంటుంది" లక్ష్మణరావు తలూపాడు.

సుబ్రమణ్యం మాట్లాడలేదు. నోట్లో సిగరెట్ పూర్తిగా కాలిపోయాక అన్నాడు. "బొంబేలో నా స్నేహితుడొక డున్నాడు. అతడికి రెండు నౌకలున్నాయి. ఫ్లయింగ్ బోట్ ఉంది!"

"ఫ్లయింగ్ బోటే? అంటే అది చూడడానికి విమానం

లాగే వుంటుంది కదూ? అది అటు గాలిలోనూ ఎగురగలదు, ఇటు నీళ్ళలోనూ తేలుతూ ప్రయాణించగలదు కదూ?"

"కరెక్ట్! అందులో వెళితే ఒక్క రోజులోనే చేరుకోవచ్చు!"

"అంటే మీరీ పథకానికి ఒప్పుకున్నట్లేగా?"

"అక్షరాలా అంతే! రేపు మనం బొంబేకు ప్రయాణమవుదాం! ఇక పోతే మన అన్వేషణ విజయమంతమై, వజ్రాలు దొరికితే, మనం ఏ విధంగా వాటాలు పంచుకోవాలి?" సుబ్రమణ్యం తను వ్యాపారస్థుడ్ననిపించుకున్నాడు.

"నీ ఇష్టప్రకారమే! పోనీ, పెట్టుబడీ, సాధన సౌకర్యాలూ నువ్వే సమకూరుస్తున్నావ్ గనుక మూడువంతులు నీవే తీసుకుని, నాకు నాలుగోవంతు వాటా ఇవ్వండి చాలు!"

"ఓకే! ఒప్పుకున్నాను ప్రియమైన నేస్తమా!" అంటూ సుబ్రమణ్యం కుర్చీలోంచి లేచి, చేయి చాపి, లక్ష్మణ రావుతో కరచాలనం చేశాడు.

2

మర్నాడే సుబ్రమణ్యం తన కంపెనీ వ్యవహారాలు చూసుకుని ప్రయాణానికి సిద్ధమయ్యాడు. ఈ లోపలే అతడు ఫోన్‌లో మాట్లాడి బొంబేలోని ప్రసిద్ధ నౌకా వ్యాపారస్థుడివద్ద ఫ్లయింగ్ బోట్‌ని మాట్లాడుకున్నాడు.

అయితే ఫ్లయింగ్ బోట్ కొద్దిగా రిపేరులో వుండటం వలన బొంబేనుంచి వాళ్ళ ప్రయాణం కొంత ఆలస్యం అయేలా తోచింది.

"పోనీ ఒక పని చేస్తే బాగుంటుంది. ఈ లోపల మనం

వర్తమానం పంపిన చోటికి దాన్ని రమ్మంటే సరిపోతుంది!” అన్నాడు లక్ష్మణరావు.

“అదీ నిజమే! మనం ఇంకా ఇంకా ఆలస్యం చేస్తే, ఈ లోగా మన ప్రత్యర్థి చింగ్ చై మనకన్న ముందుగా అక్కడికి చేరగలడు. అన్నట్టు మనం వెళ్ళాల్సిన ఆ ద్వీపం పేరేమిటన్నావ్?”

“ఆ ద్వీపం చంద్రద్వీపం, మూన్ ఐలెండ్ కి ప్రక్కనే వుంటుంది. దాని పేరు ఏమిటంటే, దాని పేరు...”

“పోనీలే గుర్తులేకపోతే! దాన్ని మనం వజ్రాలదీవి అని ఉదహరిద్దాం! ఆ ప్రాంతాల్న మనకు సహాయంగా ఎవరైనా ఉన్నారా? అంటే గైడ్స్ గా గానీ, లేక మనకు వండిపెట్టడం ఇట్లాంటి పనులు చేసేందుకు!”

“లేకేం? చైనావాడి బాధపడలేక నేను చంద్రద్వీపం లోకి దిగేశాను నౌకలోంచి. ఆ ద్వీపంలో ఉన్న రోజుల్లో అక్కడి ఆటవికుల్లో కొందరితో స్నేహం చేసుకున్నాను. అందులో ఇద్దరు భార్యాభర్తలున్నారు. అతడి పేరు బటూవా! అతడి భార్య పేరు గుర్తులేదు కానీ, ఆ పేరుకి చంద్రముఖి అని అర్థం వస్తుంది. వాళ్ళిద్దరికీ లక్షదీవుల్లో తెలీని ప్రదేశం అంటూ లేదు. ఇద్దరూ గజ ఈతగాళ్ళు కూడా!”

“సరే అయితే రేపే మన ప్రయాణం! ఫ్లయింగ్ బోట్ సిద్ధమయాక చంద్రద్వీపానికి రమ్మని కబురు పెడతాను.”

మర్నాడు ఒక స్టీమర్ లో బొంబాయినుంచి బయలు దేరారు, సుబ్రమణ్యం, లక్ష్మణరావులు చంద్ర ద్వీపానికి. వారితోపాటు ఇంకా సుబ్రమణ్యం ఆప్తమిత్రులు ఛటర్జీ, మురుగేశన్ లు కూడా ఉన్నారు. నలుగురూ చాలా ఉత్సాహంగా ఉన్నారు.

చంద్ర ద్వీపం ఒక్కటే ఆ చుట్టుపట్ల దీవుల్లోకెల్లా కొంచెం నాగరికతను సంతరించుకున్నది. ఆ దోవంటే వెళ్ళే నౌకలు అక్కడే లంగరు వేస్తుంటయ్, మంచినీళ్ళు నింపుకోవటానికి.

అందువల్ల ఆ ద్వీపంమీద నాలుగైదు బార్-కమ్-రెస్టారెంట్‌లు వెలిసినయ్. లక్ష్మణరావూ, అతడి మిత్రులూ చంద్ర ద్వీపం చేరుకుని ఒక రెస్టారెంట్‌లో దిగారు.

ఆ ద్వీపం మరొకందుకు గూడా ప్రసిద్ధి. ఆటవిక జాతుల్లోని యువకుల్ని ఓడ సరంగులకి దాస్యానికై అమ్మేస్తుంటారు. పదిహేను సంవత్సరాలు వచ్చాయంటే, ఆ యువకుడి తల్లిదండ్రులే వాడ్ని అమ్మకానికి చంద్ర ద్వీపానికి తీసుకువస్తారు. ఒక ఏడాది, రెండేళ్ళు అని గడువు నిర్ణయించుకుని, ఆ కుర్రవాడ్ని ఓడల్లో చాకిరీ చేసేందుకు అమ్మేసి, అందుకు ప్రతిఫలంగా పొగాకూ, సిగరెట్లూ, మద్యమూ ఇలాంటివి తీసుకుంటారు ఓడ సరంగునుంచి.

3

లక్ష్మణరావు అండ్ పార్టీ రెస్టారెంట్-కమ్-బార్‌లో కూర్చుని రమ్ సేవిస్తున్నారు. దూరంగా కనబడే సముద్ర తీరాన ఆటవికులు గుంపులుగుంపులుగా చేరి ఏదో చర్చించుకోవటాన్ని చూశారు. బేరర్‌ని పిలిచి "ఏమిటీ కోలాహలం?" అని అడిగాడు లక్ష్మణరావు.

"రెండు రోజుల క్రితం చైనా వాడొకడు వచ్చాడు. వాడి ఓడలో పని చేయించుకునేందుకు బటూవా అనే యువకుడ్ని బలవంతంగా ఎత్తుకుపోయారట. వాడికోసం ఆటవికులు గలాభా చేస్తున్నారు" బేరర్ చెప్పాడు.

"అరె! బటూవానే ఎత్తుకుపోయారా? వాడు లేందే క్షణం గూడా పని జరగదే ఎలాగ?" లక్ష్మణరావు కలవర పడ్డాడు.

"అలా కంగారు పడితే ఎలాగ? ఈ ప్రదేశాలకు వచ్చాక దేనికయినా సిద్ధపడే వుండాలి. అయితే ముందు బటూవాని ఆ చింగ్ చౌ గాడి చేతుల్లోంచి రక్షించాలి మనం! అవునా?" సుబ్రమణ్యం నింపాదిగా అన్నాడు.

"అవును! అంతే!" మురుగేశన్ సమర్థించాడు.

"మన ఫ్లయింగ్ బోట్ రాగానే, డేగలా ఆకాశంలో ఎగురుకుంటూ, ఆ చైనావాడి నౌకను వెదికి పట్టుకుందాం. ఆ తర్వాత బటూవా మన చేతిలోకి వచ్చినట్టే!" అన్నాడు ఛటర్జీ.

వాళ్ళ మాటల్ని వింటూ అక్కడే నిలబడిన బేరర్ పెదవి విరిచాడు. "అది చాలా కష్టం సార్! యముడి చేతిలోబడ్డ మనిషి తిరిగి బ్రతకవచ్చునేమోగానీ, చింగ్ చౌ చేతిలోబడ్డ మనిషి బ్రతికుండగా బయట పడలేదు" అన్నాడు.

బార్‌లో కూర్చున్న మనుష్యులు పెద్దగా మాట్లాడుకుంన్నారు. చేపల మార్కెట్‌లోకన్న అధ్వాన్నంగా వుంది అక్కడ జరిగే రణగొణ ధ్వని.

మరో నూతన వ్యక్తి బార్‌లో అడుగుపెట్టాడు. అతడు కనుపించటంతోనే బార్ అంతా క్షణకాలం నిశ్శబ్దం అయిపోయింది.

సుబ్రమణ్యం ఈ హఠాత్పరిణామానికి కారణం ఏమిటా అని చుట్టూ చూశాడు.

బేరర్ కళ్ళతోటే సంజ్ఞ చేస్తూ "అతడే చైనా వ్యక్తి, చింగ్ చౌ!" అన్నాడు మెల్లగా.

తన రాకతో బార్‌లో కలిగిన మార్పుకు గర్విస్తూ ఠీవిగా నడుచుకుంటూ లోపలకు వచ్చాడు చింగ్ చా.

అటుప్రక్క, ఇటుప్రక్క వున్న టేబుల్స్ ముందరున్న వ్యక్తుల ముఖాల్లోకి గ్రుచ్చి చూస్తూ నడుస్తున్నాడు చింగ్ చా.

అతడు బేరర్ దగ్గరకు వచ్చి ఆగిపోయాడు. బేరర్‌ని నఖశిఖ పర్యంతం చూశాడు. బేరర్ ఆకులా వణికి పోయాడు.

"ఏరా పందివెధవా? నిన్న సాయంత్రం నా నౌక చుట్టూ తిరుగాడుతున్నావ్! ఒళ్ళు కొవ్వెక్కిందా?"

"లే... లేదు సార్! నేను రానేలేదు స్సార్?" బేరర్ లబో దిబోమన్నాడు.

చింగ్ చా అందర్నీ ఆకర్షించేలా తన ప్రతాపాన్ని చూపించాలి. అందుకే బేరర్‌ని ఎన్నుకుని అతడితో కల్పించుకుని జగడం పెట్టుకున్నాడు.

"నాతోనే అబద్ధమాడతావురా!" అంటూ చింగ్ చా పిడికిలి బిగించి బేరర్ పొట్టలో గుద్దాడు.

బేరర్ బాధతో మెలికలు తిరిగాడు. బార్‌లో అందరూ ఊపిరిబట్టి చూస్తున్నారు. ఈ రోజు బేరర్ హరీ అనడం ఖాయం అనుకున్నారు. అంతేకానీ ఎవరికీ చింగ్ చాని ఆటంక పరచటానికి దమ్ములు లేకపోయాయి.

చింగ్ చా వికటంగా నవ్వుతూ మళ్ళీ మరోదెబ్బ కొట్టటానికి ఉద్యుక్తుడయాడు.

కూర్చున్న చోటినుంచి లేచాడు సుబ్రమణ్యం.

"ఏయ్! ఏమిటీ గోల! అతడు మాకు డ్రింక్స్ సర్వ్ చేయటానికి వచ్చాడు! మా ఆనందానికి నీ అంతరాయ

మేమిటి?" చింగ్ చౌ కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూస్తూ కర్క-శంగా అన్నాడు.

చింగ్ చౌ గుర్రుగా చూశాడు. "మిస్టర్! నీవు మాట్లాడకుండా కూర్చో!" ఆజ్ఞాపిస్తూ అన్నాడు.

"నీవు చెప్పినట్టు చేసేటందుకు, నీ క్రింద బానిసను కాదు!"

తనతో ఇంత ధైర్యంగా ఎదురు పలికే నూతన వ్యక్తిని చూసి చింగ్ చౌ ఒక్క క్షణం తెల్లబోయాడు.

"ఏయ్! నే నెవరో తెలుసా?" అన్నాడు చింగ్ చౌ మళ్ళీ.

"తెలియకేం బాగా తెలుసు! నీ వెవరివో, ఇక్కడకు ఎందుకొచ్చావో బాగా తెలుసు! నీ పేరు చింగ్ చౌ ఈ దీవులన్నీ నీ బాబు సంపాదించినట్టుగా అహంభావంతో ఉంటావని కూడ తెలుసు!" సుబ్రమణ్యం కోపంగా చూశాడు.

"అంతే కాదు! నా తడాఖా కూడా తెలుసుకో బాగా!" అంటూ చింగ్ చౌ చేయిని కోటు జేబులోకి పోనిచ్చాడు. మరుక్షణంలో తళతళలాడే కత్తి బయటకు వచ్చింది.

సుబ్రమణ్యం టేబుల్ మీదున్న గ్లాసుని అందుకున్నాడు. అందులోని ఐస్ వాటర్ ని చింగ్ చౌ ముఖంమీద కుమ్మరించాడు. చింగ్ చౌ కళ్ళు గట్టిగా మూసుకుని, రెండో చేతిని ముఖానికి అడ్డం పెట్టుకున్నాడు.

అతడు మళ్ళీ కళ్ళు తెరిచేలోపలే సుబ్రమణ్యం అతడి డొక్కలో బలంగా గుద్దాడు. చింగ్ చౌ బ్యాలెన్స్ తప్పి వెనక్కి వాలిపోయాడు. పడిపోతూ దాపునే వున్న టేబుల్ ను గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. కానీ అతడి బరువుకి

టేబిల్ తిరగబడింది. దానిమీదున్న పాత్రలు ఒరిగిపోయి చింగ్ చా మీదకు కారినయ్.

"అహా! ఎంత నైస్ గా కొట్టావ్!" ఎవరో సుబ్రమణ్యాన్ని మెచ్చుకున్నారు.

మరికొందరు పెద్దగా నవ్వారు. అక్కడున్న వారందరికీ చింగ్ చా ఎంత క్రూరుడో బాగా తెలుసు. అయినా అందరూ అతడికి భయపడి వూరుకున్నారు. ఈనాటికి చింగ్ చాకి బుద్ధి చెప్పగలిగిన వ్యక్తి తారసపడ్డందుకు అక్కడున్నవారంతా ఆనందిస్తున్నారు.

చింగ్ చా చేతిలోంచి పడిపోయిన కత్తిని అందుకున్నాడు సుబ్రమణ్యం.

"ఉపయోగించటం చేతకానివాళ్ళ దగ్గర ఇలాంటి కత్తులు వుండగూడదు. అది తెలుసుకో!" అంటూ కత్తిని మడిచి, చింగ్ చా కోటు జేబులో జారవిడిచాడు.

చింగ్ చా ముఖం తుడుచుకుంటూ, తూలుతూ లేచాడు. అతడి కళ్ళు కోపంతో ఎర్రబడినయ్. ఆ చూపుల్లో ద్వేషం నిండి వుంది.

ఒక్క క్షణం సుబ్రమణ్యంను క్రూరంగా చూసి, చింగ్ చా పెద్ద పెద్ద అంగలేసుకుంటూ అక్కడ్నుంచి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

4

బార్ లోంచి తమ రూమ్ కేసి వస్తూండగా లక్ష్మణ రావు అన్నాడు: "ఆ దుర్మార్గుడితో మనం కయ్యం పెట్టుకోకుండా వుండాల్సింది. ఇక అడుగడుగున మనకూ వాడికీ పోరాటమే."

"ఏడిశాడు. మనతో పోటీకి వాడు చాలడని ఇదో

హెచ్చరిక వాడికి!'' సుబ్రమణ్యం గర్వంగా అన్నాడు.

మరునాడుదయానికి ఫ్లయింగ్ బోట్ వచ్చి చేరింది అక్కడకు.

అప్పటికే చింగ్ చౌ నౌక ప్రయాణమై పోయింది. తనకు అవమానం జరిగిన రాత్రే అతడు లంగరెత్తేసి వెళ్ళి పోయాడు.

ఫ్లయింగ్ బోట్ లో లక్ష్మణరావు, సుబ్రమణ్యం, చటర్జీ మురుగేషన్ లు బయలుదేరారు.

మూడు గంటలు ఆకాశ మార్గాన ప్రయాణించాక, ఓ చిన్న ద్వీపం కనుపించింది వారికి.

''అదే వజ్రాల దీవి. ఈ దీవినుంచి ఉత్తర దిశగా ఎనిమిది మైళ్ళు సముద్రంలో పోతే, వజ్రాలున్న ప్రాంతం వస్తుంది'' లక్ష్మణరావు చెప్పాడు.

క్రమేపీ ఫ్లయింగ్ బోట్ దీవికి చేరువ కాసాగింది. ఆ దీవి చంద్రద్వీపంకంటే ఇంకా చిన్నది. తీరాన కొబ్బరి ఆకులతో కప్పబడిన పాకలు అర్ధవృత్తాకారంలో ఉన్నయ్. దీవి మధ్యలో కొబ్బరి తోటల మధ్య ఇంకా గుడిసెలు ఉన్నయ్.

''మన ఫ్లయింగ్ బోట్ ని ఇక్కడ నీళ్ళమీదకు దించండి. ఈ ప్రాంతంలో సముద్రంలో కొండరాళ్ళేవీ ఉండవు. కనుక మనం ఇక్కడే లంగరు వేయచ్చు.''

ఫ్లయింగ్ బోట్ ఒకసారి దీవినంతా చుట్టి వచ్చింది.

''ఆహా! భూతల స్వర్గంలా ఉంది'' అని అక్కడి వాతావరణాన్ని మెచ్చుకున్నాడు చటర్జీ.

ఫ్లయింగ్ బోట్ నీళ్ళ మీదకు దిగింది నెమ్మదిగా. అప్పటికే ఆటవికులు పోగయారు తీరంలో. వింతగా చూస్తున్నారు ఫ్లయింగ్ బోట్ కేసి.

"ఈ ప్రాంతాల్లోకి విమానాలు రాలేదల్లె వుంది. వింతగా చూస్తున్నారు మనకేసి" మురుగేశన్ అన్నాడు.

లక్ష్మణరావు వాళ్ళకేసి చెయ్యి ఊపుతూ ఏదో అరిచాడు ఆటవిక భాషలో.

ఆటవికులు అతడ్ని గుర్తించారు. నవ్వుతూ చేతులు ఊపుతూ కేరింతలు కొట్టసాగారు.

మరికొందరు పడవలేసుకుని ఫ్లయింగ్ బోటు దగ్గరకు వచ్చేశారు. ఫ్లయింగ్ బోటుకి లంగరు వేసి, లక్ష్మణరావు పడవలోకి మారాడు. తమ వెంట తెచ్చిన లగేజీలోంచి సిగరెట్ ప్యాకెట్లు తీసి ఆటవికులకందరకూ పంచాడు. వాళ్ళ ఆనందానికి అంతు లేదు.

ఆ రాత్రి గుడిసెల మధ్య ప్రదేశంలో నెగళ్ళు మంట వేశారు. వాటి చుట్టూ ఆటవికులు ఆడా మగా నృత్యం చేస్తూ, అతిధులకు వేడుక చేశారు. ఆ తర్వాత విందు జరిగింది.

"లక్ష్మణా! మొత్తానికి ఈ ఆటవికుల్నుంచి మంచి స్నేహాన్నే సంపాదించావ్! నిన్నో మహానాయకుడి క్రింద చూస్తున్నారు" అంటూ నవ్వాడు సుబ్రమణ్యం.

లక్ష్మణరావు ఏదో చెప్పబోయాడు. కానీ అంతలోనే మరో ఆటవికుడు అక్కడికి పరుగెత్తుకు వచ్చాడు. రొప్పుతూ, రోజుతూ, వాళ్ళ భాషలో ఆటవికుల నాయకుడికి ఏదో చెప్పాడు. నాయకుడు ఆత్రంగా కళ్ళు పెద్దవి చేసుకుని వింటున్నాడు.

లక్ష్మణరావు నాయకుడి వంక చూశాడు. "ఏం జరిగింది? ఏమిటి అతడు చెప్పేది?" అని అడిగాడు.

"చింగ్ చా నౌక లంగరు వేసిందట ఈ దీవి ఒడ్డునే" నాయకుడు నింపాదిగా చెప్పాడు.

తింటున్న భోజనం వదిలేసి లేచాడు సుబ్రమణ్యం. "పదండి! వాడి అంతు తేల్చి 'బటూవా'ని విడిపిద్దాం" అన్నాడు ఆవేశంగా.

"అది అంత తేలిక పని కాదు. తీరం వెంబడే పోతే పది మైళ్ళన్నా పోవాలి!"

"అది చుట్టూ తిరిగి వెళ్ళే త్రోవ. అంతకన్నా, దీవి మధ్యగా అడ్డం పడిపోతే పోలా!"

"ఆ పని చాలా కష్టం. దారి సరిగా లేదు సరిగదా, పొదలూ, గుట్టలూ అడ్డం ఉన్నయ్. పైగా తోడేళ్ళ బెడద ఒకటి! అలా అడ్డం పడిపోతే, ప్రాణాలతో చెల గాట మాడడమే సుమా!" నాయకుడు అభ్యంతరం చెప్పాడు.

"రాత్రిపూట ఆ దోవంట పోవడం మంచిది కాదంటు న్నారు గదా? పోనీ తెల్లారాక బయలుదేరిపోదాం!" మురుగేశన్ తన అభిప్రాయం వెలిబుచ్చాడు.

"అదేం కుదరదు. మనం ఇప్పుడే పోదాం! రాత్రిపూట అయితే, ఈ దీవుల్లో నరసంచారం ఉండదని, చింగ్‌చా నిశ్చింతగా, అప్రమత్తతతో ఉంటాడు. అలాంటప్పుడే, వాడిపై అకస్మాత్తుగా మెరుపుదాడి చేసి, బటూవాని విడిపించుకోగలం."

లక్ష్మణరావు, మురుగేశన్, చటర్జీ వీరి కెవరికీ కూడా సుబ్రమణ్యం అభిప్రాయం నచ్చలేదు. కానీ ఆ క్షణంలో సుబ్రమణ్యంలోని ఆవేశం, ఉద్వేగం చూస్తూంటే అతడు ఎవర్నీ లక్ష్యపెట్టేవాడిలా కనుపించలేదు.

చింగ్‌చా మీద మెరుపు దాడి చేసేందుకు సమాయత్త మైనారు. ఆటవికుల్ని పదిమందిని సాయం తీసుకున్నారు. ఆ పదిమంది దగ్గర విషంలో ముంచిపెట్టిన బాణాలూ,

కత్తులూ ఉన్నయ్. శత్రువు శరీరంలోకి దిగబడంగానే రక్తం తడిసి ఎండిపోయిన విషం ద్రవంగా మారుతుంది. ఆ మనిషి క్షణాల్లోనే నీలం రంగులోకి మారిపోయి, పరలోకం చేరుకుంటాడు.

చంద్రముఖి గూడా ప్రయాణమైంది వారితో. సుబ్రమణ్యం అభ్యంతరం చెప్పాడు.

తన భర్తను ఎప్పుడెప్పుడు చూస్తానా అని ఆమె ఆత్రంగా ఉంది. ఆమె ఆడదైనా ఎంతో నేర్పుగలది, సామర్థ్యం గలది. ఆమె మనవెంట ఉన్నందువల్ల ఇబ్బంది ఏం ఉండదు. పైపెచ్చు ఉపయోగం కూడా!" ఆటవికుల నాయకుడూ లక్ష్మణరావూ ఇద్దరూ శలాక్షించారు.

ఆ విషయం సుబ్రమణ్యానికి నచ్చలేదు. అయినా ఈ చిన్న విషయంమీద వాదోపవాదాలు పెట్టుకుని, తర్జన భర్జనలు చేస్తూ, కాలయాపన చేయుటం ఇష్టంలేక, చంద్రముఖిని గూడ తమతో రావడానికి అనుమతించాడు.

నిర్మలాకాశంలో చంద్రుడు మందగొడిగా ప్రయాణిస్తున్నాడు. పిండారబోసినట్లు వెన్నెల విరగగాస్తున్నది. రెల్లు దుబ్బులూ, పొదలూ, గుట్టలూ, పల్లపు ప్రదేశాల్ని ఎక్కుతూ దిగుతూ ముందుకు పోతున్నారు. కొంతమంది ఆటవికులు ముందు దోవతీస్తుంటే, మరికొందరు వెనుక అండగా నడుస్తున్నారు. వారందరి చేతుల్లో కాగడాలున్నయ్, అవసరమైనప్పుడు వెలిగించటానికి సిద్ధంగా.

ఆ దారి ప్రతి అంగుళమూ తెలిసినదానిలా, చంద్రముఖి అందరికన్నా ముందు చకచకా నడుస్తోంది.

5

ముందు చకచకా లేడిలా గెంతుతున్న చంద్రముఖి హఠాత్తుగా ఆగిపోయింది.

"ఏమిటి?" అంటూ ముందుకు చూశాడు సుబ్రమణ్యం. దూరాన ఏదో ఆకారాలు కదులుతున్నయ్.

"తోడేళ్ళ మంద!" అన్నాడు మరో ఆటవికుడు.

అప్పటికే అవి మనుష్యుల వాసన పసిగట్టినట్టున్నయ్, గుండెలవిసేలా వికృతంగా అరుస్తూ పరుగెత్తుకొస్తున్నయ్.

ఎన్నడూ ఇలాంటి హఠాత్పరిణామానికి అలవాటుపడి ఎరగని పట్టణవాసులు ఛటర్జి మురుగేశన్‌లు వాటిని చూస్తూనే, తమకు ఆయువు తీరిపోయింది అనుకున్నారు.

ఆటవికులు దివిటీల్ని వెలిగించారు. వలయాకారంలో దివిటీలు పట్టుకుని నిలబడ్డారు. మిగతావాళ్ళు వలయం లోపల ఆగారు. కొందరు ఆటవికులు చేరువలోకి వచ్చిన తోడేళ్ళ మీదికి బల్లేల్ని విసిరారు.

దీనంగా అరుస్తూ కొన్ని తోడేళ్ళు చచ్చాయి. మిగతావి చచ్చిన తోడేళ్ళ మీదబడి పీక్కు తినసాగాయి.

"ఇక అవి మన జోలికి రావు కాస్సేపటిదాకా! ఈ లోపల మనం తప్పుకుని వెళ్ళిపోవాలి!" అంటూ ఆటవికులు, తోడేళ్ళను తప్పించి దారితీశారు.

మరో అరగంట ప్రయాణించాక అందరూ ద్వీపం ఆవలితీరానికి చేరారు. మరోవేపుగా ఆటవికుల ముఠా తీరంమీద మంటలు వేసుకూర్చుని వినోదిస్తున్నారు. సముద్రంలో చింగ్ చౌ నౌక లంగరువేసి ఉంది.

"వాళ్ళంతా చింగ్ చౌ మనుష్యులే! కానీ వాళ్ళలో చింగ్ చౌ లేడు. వాడు నౌకలోనే మిగిలిపోయి వుంటాడు" అంది చంద్రముఖి, పరిశీలనగా చూశాక.

"మరీ మంచిది. నౌకను ఆవలివైపుగా మనం దాడి చేద్దాం!" అన్నాడు సుబ్రమణ్యం.

తీరాన ఇసుకలో నిలవేసిన బోటుని నీళ్ళలోకి త్రోశారు. లక్ష్మణరావు అండ్ పార్టీ అందరూ అందులోకి ఎక్కారు. తెడ్లువేసి బోటుని నడిపితే చప్పుడవుతుందని, ఆటవికులు కొందరు నీళ్ళలో ఈదుతూ, బోటుని ముందుకు తోస్తున్నారు.

నౌక డెక్ మీద ఎవరో ఆటవికుడు కూనికిపాట్లు పడుతున్నాడు. అతడి చేతిలోనూ బల్లెం ఉంది.

త్రాటినిచ్చెన జారుతోంది డెక్ మీదనుంచి. చడీ చప్పుడు లేకుండా అందరూ పైకి ఎక్కారు.

ఆటవికుడొకడు డెక్ మీద కాపలావాడ్ని వెనుకనుంచి కంఠం చుట్టూ తన చేయివేసి గట్టిగా అదిమిపట్టాడు. వాడు కిక్కురుమనకుండా చచ్చి ఊరుకున్నాడు.

సుబ్రమణ్యం ఆటోమేటిక్.ని చేతిలో ఉంచుకుని కేబిన్ వైపు నడిచాడు. కెప్టెన్ గది తలుపు వారగా వేసి వుంది.

దఢాలున తలుపునెట్టి, లోపలకు జొరబడ్డాడు సుబ్రమణ్యం సుడిగాలిలాగ. చటర్జీ, మురుగేశన్‌లు అతడ్ని అనుసరించారు. వాళ్ళ అందరి చేతుల్లోనూ రివాల్వర్లున్నయ్.

చింగ్‌చా తన గదిలో ఆటవిక యువతితో సుఖిస్తున్నాడు ఆ సమయంలో.

సుబ్రమణ్యాన్ని చూస్తూనే అతడి పైప్రాణాలు పైనే పోయినయ్.

"నువ్వా? నాకన్న త్వరగా ఎలా రాగలిగావ్?" అన్నాడు ఆశ్చర్యంతో, భయంతో నోరు వెళ్ళబెడుతూ, చింగ్‌చా.

"నీ పరామర్శలు తర్వాత! ముందు బటూవాని అప్పగించు మర్యాదగా!"

"ఓ! మీ రేనన్నమాట ఫ్లయింగ్ బోటులో వచ్చింది. ఆకాశంలో ఎగురుతూ, పక్షిలాంటి కొత్తయంత్రం నీళ్ళ మీదకు దిగిందని ఆటవికులు చెప్పార్లే!"

చింగ్ చా ధోరణి చూస్తుంటే అత దేదో కపటోపాయం పన్నుతున్నాడని గ్రహించాడు సుబ్రమణ్యాం. ఇలా మాట మార్చి, కాలయాపన చేస్తే, ఈ లోపల తీరం మీదినుంచి అతగాడి మనుషులు తిరిగి రావచ్చేమో!

"లక్ష్మణా! ఈ వెధవని నేను కనిపెట్టి ఉంటాను! నీవూ, చంద్రముఖీ వెళ్ళి, బటూవా ఎక్కడ బందీగా ఉన్నాడో వెదకి పట్టుకోండి త్వరగా" అని పురమాయించాడు సుబ్రమణ్యాం.

కేబిన్ లో గదులన్నీ ఖాళీగానే ఉన్నయ్. చివరి గది మాత్రం తలుపు మూసి ఉంది.

చంద్రముఖి అక్కడ నుంచుని పెద్దగా పిలిచింది. లోపల్నుంచి బదులుగా మరో కేక వినిపించింది. ఆమె ముఖం వికసించింది.

"ఇందులోనే ఉన్నాడు తలుపు తెరవటం ఎలా?" అంటూ చంద్రముఖి లక్ష్మణరావు ముఖంలోకి చూసింది.

లక్ష్మణరావు తన శరీరాన్ని కుంచించుకుని, ఒక్క ఉదుటున వెళ్ళి తలుపుని ఢీకొన్నాడు. తలుపు గడియ విరిగిపోయింది. తలుపు తెరుచుకుంది. లోపల బటూవా కాళ్ళూ చేతులు బంధింపబడి ఉన్నాడు.

చంద్రముఖి చాకుతో అతడి బంధనాల్ని తెగకోసింది.

బటూవాని వెంటబెట్టుకుని తిరిగీ అందరూ బోటులోకి దిగారు. బోటు నీళ్ళలో ప్రయాణం సాగించింది. చింగ్ చా డెక్ మీదకు పరుగెత్తుకు వచ్చాడు. పెద్దగా ఏదో అరిచాడు.

ఆ అరుపుకు తీరంమీద మంటలచుట్టూ ఎగురుతున్న ముఠా "ఓహోం! ఓహోం!" అని అరుచుకుంటూ మరో తెప్పలోకి ఎక్కారు. తెప్పను వేగంగా పోనివ్వసాగారు.

బటూవాని తీసుకుపోతున్న బోటువంక చూపుతూ చింగ్ చౌ మళ్ళీ అరిచాడు. అతడి ముఠా తెప్ప గమ్యాన్ని మార్చారు. బటూవా బోటు వెంటబడ్డారు.

"ఏమిటీ వెధవ అనేది?" బటూవా వంక చూస్తూ అడిగాడు సుబ్రమణ్యం.

"మన బోటుని ఢీకొట్టి, ముంచేయమని చెబుతున్నాడు!" అంటూ బటూవా చింగ్ చౌ అరుపుకు అర్థం చెప్పాడు.

అంతలోనే చంద్రముఖి బోటులోంచి నీళ్ళలోకి దూకింది. బుడుంగున మునిగిపోయింది. అంతకంతకూ దగ్గరవుతున్న చింగ్ చౌ ముఠా తెప్పదగ్గర తేలింది.

తెప్ప అంచుని పట్టుకుని వ్రేలాడుతూ, తన బలాన్నంతా ఉపయోగించి, తెప్పను గుంజింది. ఆ బరువుకు తెప్ప పూర్తిగా ప్రక్కకు ఒరిగిపోయింది. తెప్పలో ఉన్న వాళ్ళంతా, గట్టుమీదినుంచి చెరువులోకి దూకే కప్పల్లాగ, సముద్రంలో పడిపోయారు.

పెద్దగా నవ్వుకుంటూ చంద్రముఖి మళ్ళీ తమ బోటుని చేరుకుంది.

"ఎంత చాకచక్యంగా వాళ్ళను బోల్తా కొట్టించింది!" అంటూ చంద్రముఖిని మెచ్చుకున్నాడు సుబ్రమణ్యం.

"నేను చెప్పలేదూ, చంద్రముఖి ఎంతో ఉపయోగకారి అనీ" అన్నాడు లక్ష్మణరావు. ఈ లోపల బోటు తీరం చేరుకున్నది.

డెక్ మీదనుంచి చింగ్ చౌ తమ ముఠా వాళ్ళని తిట్టిపోస్తున్నాడు పెద్దగా.

తాము అనుకున్న దానికన్న తేలికగా, త్వరగా బటూ వాని విడిపించుకు రావటం పెద్ద ఘనవిజయంగా భావించి, అందరూ సంతోషించారు; చంద్రముఖి ఆనందానికి అవధి లేదు. బటూవాని విడిపించినందుకు ఆమె చూపుల్లోనే కృతజ్ఞతను వెల్లడిస్తోంది.

"ఈ ప్రథమ విజయానికే మనం సంబరపడి, మైమరచి పోరాదు. తెల్లవారకుండానే మనం ఇక్కడ్నుంచి ప్రయాణమైపోవాలి. వెలుగువస్తే చింగ్‌చా మళ్ళీ ఏదో అఘాయిత్యం తలపెడతాడు," అన్నాడు సుబ్రమణ్యం.

చింగ్‌చా పేరు వింటూనే అందరూ హడలిపోయారు. ఆ దుర్మార్గుడి చేతికి అందుబాటులో ఉండటం ఎవరికీ ఇష్టంలేదు. అందుకే ద్వీపంలోంచి, తమకు కావలసిన అవసర సామగ్రిని ఫ్లయింగ్ బోటులోకి చేర్చారు ఆ క్షణం లోనే. తెల్లవారవస్తుండగా ఫ్లయింగ్ బోటు గాలిలోకి లేచింది.

ఛటర్జీ, మురుగేశన్‌లు ఫ్లయింగ్ బోటుని నడుపు తున్నారు. బటూవా వాళ్ళదగ్గరే ఉండి, మార్గం చెబు తున్నాడు.

లక్ష్మణరావు డైవింగ్ సూట్‌ని సరిచేసుకుంటున్నాడు లోపల.

పూర్తిగా తెల్లవారింది.

నిర్మలమైన నీలాకాశాన్ని ప్రతిబింబింప జేస్తున్నదా అన్నట్టుగా ఆకుపచ్చని కాంతిని వెదజల్లుతోంది సముద్రం. స్ఫటికంలా స్వచ్ఛంగా కనబడుతున్న నీటిలో రంగు రంగుల చేపలు తిరుగాడుతున్నయ్. ఫ్లయింగ్ బోట్ మరో చిన్న నిర్మానుష్యమైన దీవిని దాటింది.

ఆ దీవి తీరానికి దగ్గరగా ఆకుపచ్చని నాచు గుట్టలు గుట్టలుగా పెరిగి, నీళ్ళమీద తేలియాడుతున్నయ్, మంచు కొండల్లాగ. ఆ గుట్టలు నానా రకాలుగా ఉన్నయ్. కొన్ని విసనకర్రలా విస్తరించి ఉన్నయ్. మరికొన్ని స్తూపాల్లా, ఇంకా కొన్ని పిరమిడ్ల ఆకారంలోనూ ఉన్నయ్.

ఫ్లయింగ్ బోటులోంచి చూస్తుంటే, తాము దిగిన వజ్రాలదీవి పూర్తిగా కనుపిస్తోంది. కొబ్బరిచెట్లు మినహా ఆ దీవిలో మరో వృక్షంలేదు, రెల్లూ, దుబ్బులూ తప్పించి.

బటూవా సూచనపై ఫ్లయింగ్ బోట్ నీళ్ళమీదకు దిగింది.

లక్ష్మణరావు కంపాస్‌ని, దిక్సూచిని ముందు పెట్టుకుని ఏవేవో లెక్కలు వేస్తున్నాడు.

మరి పదినిముషాలు గడిచేసరికి అందరూ లక్ష్మణరావు చుట్టూ చేరారు. లక్ష్మణరావు సముద్రంలోకి డైవింగ్ చేసే పని ఎంత సాహసంతో కూడుకున్నదో, ఎంతటి ప్రమాదకరమైనదో వివరిస్తున్నాడు.

"నిజానికి ప్రపంచంలో ఇంతకన్న ప్రమాదకరమైన పని మరోటి లేదంటే నమ్మండి! ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీలు గూడ డైవింగ్ చేసేవాళ్ళ జీవితాల్ని భీమా చేసుకోవు. సముద్రపు అగాధాల్లో ఏ ప్రమాదం మనకోసం పొంచి వుంటుందో ఊహించలేం! షార్క్‌లే ఉండచ్చు, ఆక్టోపస్‌లే చుట్టుముట్టవచ్చు. ఎలక్ట్రిక్ చేపలు వెంటపడవచ్చు! అన్నిటికన్నా ప్రమాదభరితమైనవి ఆ వెధవ ఆక్టోపస్‌లే! ఎనిమిది కాళ్ళతో మనిషిని చుట్టివేస్తయ్. మృత్యువు కౌగిలిలోంచి అయినా బయటపడవచ్చునేమో

కానీ, ఆక్టోపస్ చేతుల్లోకి నడిచినవాడు తప్పించుకోలేడు. అగాధంలోకి దూకినవాడికి సాయంగా మరో వ్యక్తి ఏదైనా గొడ్డలిలాంటి ఆయుధంతో దాని కాళ్ళు వరుసగా తెగనరికితే, ఆ వ్యక్తి బయట పడగలడేమో!

"నేను అగాధపు అంచుల్లో ఆక్టోపస్ వాతబడితే, దాన్ని ఎలా ఎదుర్కోవాలో బటూవాకి, చంద్రముఖికి బాగా తెలుసు. నేరుగా దానిమీద నే, నీళ్ళల్లోకి దూకి కత్తులతో, ఆక్టోపస్ కాళ్ళు తెగనరుకుతారు. అందుకే వాళ్ళూ మనతో తప్పకుండా ఉండి తీరాలని పట్టుబట్టింది" లక్ష్మణరావు మళ్ళీ ధైర్య వచనాలు పలికాడు.

చంద్రముఖి, బటూవాల వంకకు తిరిగి, ఆటవిక భాషలో వాళ్ళకు ఏవో సూచనలిచ్చాడు లక్ష్మణరావు. వాళ్ళు సరేనని తలలూపారు.

"నాకు కట్టి ఉన్న త్రాటిని రెండుసార్లు గుంజితే, నన్ను పైకి లాగమని అర్థం. అలా కాక నాలుగుసార్లు లాగితే, అగాధంలో నేనేదో ప్రమాదంలో ఇరుక్కున్నానని అర్థం. అప్పుడు మీరు అతి జరూరుగా నన్ను పైకి లాగేయాలి. తెలిసిందా?" ఛటర్జీ, మురుగేశన్‌లకు సూచనలిచ్చాడు, లక్ష్మణరావు.

అందరూ సాయంపట్టి డైవింగ్ సూట్ తొడిగారు లక్ష్మణరావుకి. తలకు మాస్క్ తగిలించారు. మాస్క్ ముఖానికి అద్దంలోంచి అతడి చిరునవ్వు కనిపిస్తున్నది.

లక్ష్మణరావు నడుముకు బలమైన సన్నని త్రాడు కట్టారు. ఆక్సిజన్‌ని సరఫరా చేసేందుకు మరో సన్నని త్రాటిగొట్టం అమర్చబడింది. అతడి బూటుకాళ్ళకు సీసపు దిమ్మలున్నాయ్, అతడు నీళ్ళలో దిగేందుకు బరువుగా.

లక్ష్మణరావు త్రాటినిచ్చెన మీదకు దిగాడు. అందరూ అతడివంకే ఆతృతగా చూస్తున్నారు, ఊపిరి పీల్చడం కూడ మరచిపోయి.

సుబ్రమణ్యం సిగ్నల్ ఇవ్వంగానే, అతడు నీళ్ళలోకి జారి అదృశ్యమైపోయాడు. ఫ్లయింగ్ బోటులో కుప్పగా వేసి ఉన్న త్రాటినీ, టెలిఫోన్ కేబుల్‌లాగ చుట్టచుట్టి ఉన్న సన్నని వైర్‌ట్యూబ్‌నీ లోపలకు జారవిడుస్తున్నారు ఛటర్జీ, మురుగేశన్‌లు.

బటూవా, చంద్రముఖీ, ఇద్దరూ వంగి చూస్తున్నారు నీళ్ళల్లోకి ఆదేపనిగా.

పదినిముషాలు గడిచాయి. జారవిడుస్తున్న త్రాడు క్రిందికి పోలేదు. దాన్నిబట్టే లక్ష్మణరావు సముద్రం అట్టడుగుకు చేరుకున్నాడని తెలుసుకున్నారు ఫ్లయింగ్ బోటులోని వ్యక్తులు.

అరగంట గడిచింది. లక్ష్మణరావుకు కట్టివున్న త్రాడు బాగా ప్రక్కకు మళ్ళింది. అతడు సముద్రంలో తను దిగిన చోటునుంచి, చాలదూరం తిరుగాడినట్టుగా గ్రహించాడు సుబ్రమణ్యం.

ఫ్లయింగ్ బోటులో వ్యక్తులు ఏ హఠాత్పరిణామాని కైనా ఎదుర్కొనేటందుకు సిద్ధంగా ఉన్నారు.

నీళ్ళలోకి జారిన త్రాడుని రెండుసార్లు లాగబడటం గుర్తించాడు ఛటర్జీ.

వెంటనే త్రాడుని చుట్టేసుకునే మర హ్యాండిల్‌ని త్రిప్పసాగాడు. క్రమేపీ లక్ష్మణరావు నీళ్ళమీదకు తేలాడు. ఫ్లయింగ్ బోట్ త్రాటి నిచ్చెనమీదే నిలబడి పోయాడు.

7

"అదేం అక్కడే ఆగిపోయావ్! లోపలకు రా!" అన్నాడు ఛటర్జీ.

"నేను లోపలకు రావటం లేదు. ఒక్క నిముషం రెస్టు తీసుకుని పోదామని వచ్చాను అంతే!"

"ఎలా ఉంది నీళ్ళ అడుగున?" మురుగేశన్ కుతూహలంగా అడిగాడు.

"అద్భుతంగా ఉంటుంది. అదో రంగుల వింత ప్రపంచం అనుకో. వివిధరకాల నాచూ, వృక్షజాతులూ, రంగు రంగుల చేపలూ. ఓహ్! చెప్పటానికి మాటలు చాలవనుకో! కానీ నేను దిగినచోట అంతా గుట్టలూ, మెరకాపల్లాలూ ఉన్నయ్. ఏదో చిన్న కొండగూడ ఉన్నట్టుగా ఉంది దాపుల్నే. నేను లోపల దాదాపు అరమైలు వైశాల్యం అంతా గాలించాను. వజ్రాల మూట దొరకలేదు. ఇంకా దక్షిణంగా, కొండవైపు వెళ్ళివస్తాను ఈసారి!" లక్ష్మణ రావు ఉత్సాహంగా చెప్పుకుపోతున్నాడు.

అతడికి తన ప్రాణాలమీదకన్నా, వజ్రాల మూట మీదే ఎక్కువ మక్కువలాగుంది, అనుకున్నాడు మురుగేశన్ మనసులో.

సముద్రం ప్రశాంతంగానే ఉంది. అదృష్టం బాగుండి తుఫాను సూచనలేం లేవు, అనుకున్నాడు లక్ష్మణరావు మళ్ళీ నీళ్ళల్లో మునిగిపోతూ.

అందరూ ఫ్లయింగ్ బోటులోంచి నీళ్ళమీదకు వంగి చూస్తున్నారు.

అరగంట గడిచింది. నీళ్ళ అడుగున ఉన్న లక్ష్మణరావు నుంచి ఎటువంటి సంకేతమూ లేదు. క్షణక్షణం జరిగేకొద్దీ, పైనుంచి చూస్తున్నవారిలో ఆతృత ఎక్కువౌతోంది.

మరో పావుగంట గడిచింది. "ఏమిటబ్బా! అతగాడి నుంచి ఏ సంకేతమూ రాలేదే?" మురుగేశన్ తన ఆదుర్దాను వెళ్ళబెట్టాడు.

చంద్రముఖి త్రాటినిచ్చెన మీదకు దిగింది. ఆఖరి మెట్టు మీద నిలబడి, నీళ్ళమీదకు వంగి పరీక్షగా చూసింది.

ఎటువంటి చిమ్మచీకటిలో అయినా పిల్లి స్పష్టంగా చూడగలదు. అలాగే ఈ ఆటవికులు సముద్రం దగ్గర పుట్టి పెరిగిన వారవటంవల్ల, వాళ్ళు పైనుంచే చూసి, నీళ్ళ అడుగున ఏం జరిగేది చెప్పగలరు.

చంద్రముఖి ముభావంగానూ, అదేపనిగా నీళ్ళలోకి చూడటం సుబ్రమణ్యానికి అనుమానాన్ని రేకెత్తించింది.

చూస్తూండగానే చంద్రముఖి తన బొడ్లో దాచుకున్న కత్తిని లాగి పళ్ళమధ్య ఇరికించుకుంది. ఆ తర్వాత దఢాలున నీళ్ళలోకి దూకింది.

కొద్ది నిముషాల్లోనే ఆమె మళ్ళీ పైకి తేలింది.

"ఆక్టోపస్ అతడ్ని చుట్టేసింది. పెద్ద రాక్షసి, చాలా పెద్దరాక్షసి." అంటూ అరిచింది నీళ్ళమీదకు తేలి.

అందరూ దిగ్భ్రాంతి చెందారు. ఇప్పుడేమిటి చేయటం అని కంగారు పడుతున్నారు.

చంద్రముఖి బటూవాతో ఏదో చెప్పింది వాళ్ళ భాషలో. బటూవా పదునైన గొడ్డలి అందుకుని నీళ్ళలోకి దూకేశాడు. అతడి వెనుకే చంద్రముఖి గూడా దూకేసింది.

మళ్ళీ నిస్తబ్దత. ఫ్లయింగ్ బోటులో ఉన్నవాళ్ళు ఆదుర్దాతో చిందులు త్రొక్కుతున్నారు.

"అంతగా ఏదైనా ప్రమాదం వచ్చిన పక్షంలో ఎమర్జన్సీ సిగ్నల్ని ఇస్తానని చెప్పివెళ్ళిన వ్యక్తి, గబగబ

నాలుగుసార్లు త్రాటిని లాగితే పొయ్యేదికదా?" మురు గేశన్ బాధగా పలికాడు.

"అలా అనకు! కనీసం త్రాడులాగేందుకైనా వ్యవధి లేకుండా, ఆ జలరాక్షసితో పోరాడుతున్నాడేమో! లేక లాగే అవకాశమైనా లేకుండా, అతడి చేతుల్ని గూడ బంధించిందేమో!" ఛటర్జీ సమర్థించాడు లక్ష్మణరావుని.

అంతలో త్రాడు నాలుగుసార్లు గుంజబడింది.

"త్వరగా! త్రాడుని మరకు చుట్టి, వాడ్ని పైకి లాగండి!" అంటూ అరిచాడు సుబ్రమణ్యం.

త్రాడుని చుట్టుకునే చక్రం హాండిల్స్‌ని పట్టుకుని త్రిప్పసాగారు ఛటర్జీ, మురుగేశన్‌లు.

హ్యాండిల్ రెండు చుట్లు తిరిగిపోయింది. ససేమిరా ముందుకు తిరగలేదు, ఎంతగా బలం ప్రయోగించినా.

"ఆ రాకాసి జంతువు వాడ్ని గట్టిగా పెనవేసుకుని ఉంటుంది! అందుకే త్రాడు పైకి రావటం లేదు," అన్నాడు సుబ్రమణ్యం.

అతడుగూడ ఇంకో చెయ్యివేసి, ముగ్గురూ హ్యాండిల్ త్రిప్పటానికి యత్నించారు. భయంతో, ఆత్రుతతో వారి ముఖాల్న స్వేదబిందువులు నిండినా యన్నమాటే గానీ, హ్యాండిల్ మటుకు తిరగనని మొరాయించింది.

సుబ్రమణ్యం ఒక్క క్షణం ఆలోచించాడు. తమ పశు బలం పనికి రాలేదు లక్ష్మణరావుని పైకి లాగేందుకు. యంత్ర బలాన్ని ఉపయోగించి, అతడ్ని ఉన్నచోటు నుంచి కదలిస్తే, ఆ తర్వాత పైకి లాగవచ్చు తేలికగా అనుకున్నాడు.

మరుక్షణంలో సుబ్రమణ్యం పైలట్ సీట్లో కెళ్ళి కూర్చు న్నాడు. ఇంజన్ స్టార్ట్ చేశాడు. ఫ్లయింగ్ బోట్ ముందుకు

కదిలింది. త్రాడు తెగిపోకుండా, ఉందేందుకు అక్కడి కక్కడే గాలిలో పైకిలేచి వలయాకారంలో తిరగ సాగింది ఫ్లయింగ్ బోట్.

నీళ్ళమీద తెల్లగా నురుగు రాసాగింది. ఆ తర్వాత నీళ్ళు పొంగుతున్నట్టుగా బుడబుడ పైకి వచ్చినయ్. వెను వెంటనే చిన్న ఏనుగు పరిమాణంలో ఉన్న జలరాక్షసి ఆక్టోపస్ నీళ్ళమీద తేలింది.

ఆక్టోపస్ ఎనిమిది కాళ్ళలో ఆరు తెగిపోయాయి. ఏనుగు తొండం సైజులో ఉన్న ఆరుకాళ్ళు ఖండఖండా లుగా నీళ్ళమీద తేలుతున్నాయ్.

మిగతా రెండు కాళ్ళలో, ఒక కాలితో లక్ష్మణరావును చుట్టుముట్టి పెనవేసుకుంది. ఒకే ఒక కాలితో పోరాడు తోంది ఆక్టోపస్.

బటూవా తన చేతిలోని పదునైన గొడ్డలితో దాని కాళ్ళను తెగనరుకుతున్నాడు. మరో ప్రక్క చంద్రముఖి తన బాకుతో ఆక్టోపస్‌ని అందినచోటల్లా పొడిచేస్తున్నది.

ఛటర్జీ,మురుగేశన్‌లు చకచకా హ్యాండిల్‌ని త్రిప్పుతూ, త్రాటిని పైకి లాక్కుంటున్నారు, ఈ భీభత్సాన్ని చూడలేం అన్నట్టుగా.

సుబ్రమణ్యం తన రివాల్వర్‌ని తీసి, సినిమా హాలు గేటు మీద రెండువైపులా వెలిగే ఎర్రని దీపాలలా మెరుస్తూన్న ఆక్టోపస్ కళ్ళమీదకు షూట్ చేశాడు, రివాల్వర్ ఖాళీ అయిపోయేదాకా.

జీవం కోల్పోయిన ఆక్టోపస్, నీళ్ళమీద తేలుతోంది. చంద్రముఖి, బటూవా ఇద్దరూ చెరొక చేత్తో లక్ష్మణ రావుని లాక్కొచ్చారు. ఫ్లయింగ్ బోటులో ఎక్కించి, లోపల పడేశారు.

లక్ష్మణరావు స్పృహలో లేడు. సుబ్రమణ్యం ముందుగా అతడి మాస్క్ వదులుచేసి, తర్వాత డైవింగ్ సూట్‌ని ఊడదీశాడు.

మాస్క్ లోపల అంతా రక్తసిక్తం అయింది.

"అయ్యో! అతగాడు చచ్చిపోయాడల్లే ఉంది!" అని అరిచాడు మురుగేశన్.

ఛటర్జీ కప్‌బోర్డులోంచి బ్రాందీసీసా తెచ్చాడు. రెండుమూడు చుక్కల్ని లక్ష్మణరావు పెదవుల్ని విడదీసి, నోట్లోకి జారవిడిచాడు.

ఫ్లయింగ్ బోటు తీరం వేపుగా వెళ్ళి లంగరు వేసింది.

ఎండ వేడిమిలో, ఇసుకలో పడుకోబెట్టారు లక్ష్మణరావుని. మురుగేశన్ అతడికి యాంటీబయోటిక్ ఇంజెక్షనిచ్చాడు. లక్ష్మణరావుకి భుజంమీదా, చేతులకూ గాయాలయాయి. వాటిని శుభ్రంచేసి మందేసి, బ్యాండేజీ కట్టారు.

లక్ష్మణరావు కళ్ళు తెరిచాడు. "సుబ్రమణ్యం! వజ్రాలు దొరికాయి!" అని అరిచాడు.

అందరూ విభ్రాంతి చెందారు. లక్ష్మణరావుకి తప్పకుండా మతి చలించిందనే అనుకున్నారు. అందుకే సుబ్రమణ్యం ఉలుకూ, పలుకూ లేకుండా చూస్తూండిపోయాడు.

"వజ్రాల సంగతి తర్వాత ఆలోచిద్దాం! ముందు నీ ప్రాణాలు జేరుకునేదాకా విశ్రాంతి తీసుకో!" సుబ్రమణ్యం కసిరాడు.

"నాకింకేం ప్రమాదం లేదు. మన శ్రమ ఫలించింది. వజ్రాల ఆచూకీ తెలిసింది" అన్నాడు లక్ష్మణరావు.

అందరూ అతడివంక నమ్మలేనట్టుగా చూశారు.

లక్ష్మణరావు కళ్ళు పెద్దవిచేసి అందరివంకా మరోసారి వెర్రిగా చూశాడు.

"నా మాటల్లో మీకు నమ్మకం లేనట్టుంది. వజ్రాలు జేబులోనే ఉన్నయ్. కావాలంటే చూపిస్తాను" అంటూ ప్రక్కకు కదలబోయాడు, లక్ష్మణరావు.

"అమ్మా!" అంటూ బాధతో మూలిగాడు. కుడి భుజానికీ, కుడి చేతికి బ్యాండేజీలు కట్టబడి ఉన్నయ్.

"ఛటర్జీ! నా చేయి కదలనివ్వటం లేదు. నీవన్నా నా జేబులో చెయ్యిపెట్టి వజ్రాల్ని లాగు!" అన్నాడు.

ఛటర్జీ యాంత్రికంగా అతడి జేబులో చెయ్యిపోనిచ్చి, మళ్ళీ బయటకు లాగాడు.

అతడి అరచేతిలో రెండు తెల్లని వజ్రాలు ఎండకు మెరిసిపోతూ కనుపించినయ్.

"సరిగా వజ్రాల్ని దొరకబుచ్చుకునే సమయంలోనే, సైంధవుడిలా ఆ రాక్షసి వచ్చి మీద పడింది. జలరాక్షసులైన ఆక్టోపస్‌ల గురించి నాకు చాలా తెలిసి వచ్చింది అనుభవపూర్వకంగా. సముద్రంలో అట్టడుగున అయితే, అవి నాలుగుకాళ్ళతో దేన్నో కరుచుకుని ఉంటయ్ గట్టిగా. మిగతా కాళ్ళతో అందిన వాటిని పట్టుకుని, నోటిదగ్గరకు చేర్చుకుని స్వాహా చేసేస్తాయి.

"ఈ ఆక్టోపస్ గూడ అలాగే చేసింది. అది నన్ను చుట్టేసింది తన కాళ్ళతో. ఆ సమయంలో నేను రెండు చేతులూ పైకెత్తి హాండ్సప్ పొజిషన్‌లో నిలబడ్డాను. ఎందుకంటే నా చేతుల్నిగూడ అది చుట్టేసిందంటే, ఇక నాకు దానితో పోరాడే అవకాశమూ ఉండదు, ఇటు త్రాడు లాగేటందుకైనా వీలుండదు.

"దానితో నేను పెనుగులాడుతూండగా, బటూవా, చంద్రముఖి ఇద్దరూ వచ్చి కలిశారు. ముగ్గురం కలిసి దాని నాలుగుకాళ్ళు తెగ్గొట్టాం. దాంతో ఆక్టోపస్ తన పట్టు వదిలేసి, మిగతా కాళ్ళతో ఎదుర్కోవడానికి సిద్ధమైంది.

"అప్పుడే మీరు లాగటంవలన క్రమేపీ, ఆక్టోపస్‌తో గూడా పైకి తేలగలిగాం. నీళ్ళమీదికి వచ్చేసరికి మరో రెండు కాళ్ళను తెగగొట్టగలిగాము. అయినా అప్పటికీ అది నన్ను వదలనే లేదు. ఆ తర్వాత కథ మీకు తెలిసిందే!" అంటూ రొప్పుతూ నిదానంగా తన అనుభవాన్ని వర్ణించి చెప్పాడు లక్ష్మణరావు.

"వజ్రాల సంగతి దేముడెరుగు! తక్షణం ఇక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోదాం పదండి!" భయంతో పలికాడు ఛటర్జీ.

అందుకు లక్ష్మణరావు అభ్యంతరం చెప్పాడు.

"అప్పుడే ఏమయింది. డైవింగ్ చేసేవాడి జీవితంలో మీరు చూసింది ఒకే ఒకరోజు దినచర్య" అంటూ వేదాంతిలా నవ్వాడు.

"అంటే? అంటే మళ్ళీ నీవు సముద్రం అట్టడుగుకి దిగుతానంటావా? ఏం?" అని ఉరిమాడు మురుగేశన్.

"ఇటు సూర్యుడు అటు పొడిచినాసరే, నా ప్రయత్నం మానను. పైగా ఇప్పుడే ఆ పనికి ఇంకా అనువైన సమయం. అంత పెద్ద ఆక్టోపస్ ఉన్నచోట ప్రమాదకారులయిన ఏ ఇతర ప్రాణీ ఉండదు జీవించి. రక్కసి ఆక్టోపస్‌ని మనమే చంపేశాం కనుక, ఇక అక్కడ నిర్భయంగా, మనకు కావలసినంత సేపు సముద్రం అట్టడుగున విహరించవచ్చు."

"అంతే నంటావా?" సంధిగ్ధంగా చూశాడు సుబ్రమణ్యం.

"లేక మరేమిటి? కంటబడ్డ వజ్రాలను, కోట్ల రూపాయలు విలువచేసే వజ్రాలను చాతకానివాడిలా వదిలేసి రమ్మంటావా?"

అతడి పట్టుదల చూశాక సుబ్రమణ్యం మరేమీ మాట్లాడలేదు.

9

ఆ రోజుకు అంతా అక్కడే, ఆ నిర్మానుష్యమైన దీవిలోనే మకాం వేశారు. సీలు చేయబడిన డబ్బాల్లో తెచ్చుకున్న ఆహారాన్ని తిన్నారు.

"సమయానికి పులిమీద పుట్రలా, నా అదృష్టం పాలిటి శనిలా, ఆ రాక్షసి జంతువు మీదపడింది. లేకపోతే ఈ పాటికి వజ్రాలనన్నిటినీ ఏరుకొచ్చి, తిరుగు ప్రయాణ మయ్యే వాళ్ళం!" లక్ష్మణరావు మాటిమాటికీ, తన జేబు లోంచి రెండు వజ్రాలను తీసి చూసుకుంటూ, విచార పడుతున్నాడు.

ఆ రాత్రి అక్కడే నిర్మించుకున్న టార్పాలిన్ టెంట్ లో, పెద్దగా కంబళ్ళు కప్పుకుని సుఖనిద్ర పోయారు అందరూ. బటూవా మాత్రం మెలకువతో ఉన్నాడు కాపలాగా.

మర్నాడే మళ్ళీ వజ్రాల వేటకై బయలుదేరారు. ఎవ రెంత అభ్యంతరం చెప్పినా లక్ష్మణరావు వినలేదు.

"ఇప్పుడీ ప్రయత్నం విరమించామంటే మళ్ళీ వజ్రాలు విడువబడిన ప్రదేశాన్ని కనుక్కోవటం కష్టమవుతుంది. అయినా నా ప్రాణం గురించి మీ కెందుకు బాధ!" అన్నాడు పైగా.

లక్ష్మణరావు మళ్ళీ డైవింగ్ సూట్ వేసుకున్నాడు. యధాప్రకారం సముద్రపు అగాధంలోకి జారిపోయాడు.

ఒక గంట గడిచింది. అందరూ నీళ్ళమీదకు వంగి చూస్తున్నారు.

త్రాడు రెండుసార్లు లాగబడడం చూసి, మురుగేశన్ హ్యాండిల్‌ని త్రిప్పసాగాడు. త్రాడు మరకు చుట్టుకుంటోంది. అయితే, ఈసారి గూడ త్రాటిచివర ఏదో బరువుగా ఉన్నట్టు తోచింది అతడికి.

"కొంపదీసి మనవాడ్ని మరో ఆక్టోపస్ పట్టుకోలేదు కదా? దాని బరువుకి త్రాడు బలంగా లాగాల్సివస్తోంది!" మురుగేశన్ తన అనుమానాన్ని వెలిబుచ్చాడు.

"మరేం ఫర్వాలేదు. సముద్రాలమీద తిరిగేటప్పుడు లక్ష్మణరావు చాల జాగ్రత్తగా ఉంటాడు. నావికు లుపయోగించే సిగ్నల్స్ గురించి అతడికి క్షుణ్ణంగా తెలుసు" అన్నాడు సుబ్రమణ్యం.

లక్ష్మణరావు నీళ్ళపైకి తేలాడు. అతడి చేతిలో పెద్ద మూట ఉంది. అతడు సముద్రంలోకి దిగేటప్పుడు ఖాళీ వాటర్‌ప్రూఫ్ బ్యాగ్‌ని పట్టుకెళ్ళాడు. వజ్రాలు దాని సగానికి నిండాయి.

"సుబ్రమణ్యంగారూ! ఇదుగో నే చెప్పిన బుట్టెడు వజ్రాలమూట. నా వాగ్దానాన్ని నేను నిలబెట్టుకున్నాను. ఇదంతా మీ చలవే సుమా! మీరుచేసిన సహాయాన్ని జన్మలో మరిచిపోను" లక్ష్మణరావు ఆనందానికి అవధుల్లేవు.

"అలా అనకు లక్ష్మణరావు. స్నేహితుడుగా నీకు సహాయం చేయటం నా విధి. అందుకే పెద్దలంటారు, బంధుత్వం కన్న మిత్రత్వమే మిన్న అని. ఈ నిధి అంతా నాది కాదు! మనది! ఏమంటారు?" అంటూ అందరి ముఖాలకంతా చూశాడు సుబ్రమణ్యం.

ఛటర్జీ, మురుగేశన్‌లకు సంతోషంతో నోటమాటే పెగలటం లేదు.

వజ్రాల మూటను చూస్తూనే చంద్రముఖి "ఓ!" అని కీచుగా అరచింది.

"ఏమయింది?" అనడిగాడు లక్ష్మణరావు.

"ఈ రాళ్ళకోసమేనా మీరింత తెగించింది. వీటికోసమేనా శ్రమపడి ఇంతదూరం వచ్చారు?" అంది చంద్రముఖి, విస్తుపోతూ.

ఆమె అమాయకత్వానికి ఏడ్వాలో, నవ్వాలో అర్థం కాలేదు మిగతా వాళ్ళకు.

అంతలోనే అందరి దృష్టినీ ఆకట్టుకునే సంఘటన సంభవించింది.

ఫ్లయింగ్ బోటు ఉన్న చోటునుంచీ మైలుదూరంలో సముద్రం మీద నీళ్ళు పైకి ధారగా లేస్తున్నయ్.

"అమ్మయ్యో! షార్క్ వస్తున్నట్టుగా ఉంది!" లక్ష్మణరావు అరిచాడు.

"అదృష్టం కదూ? నీవు నీటి అడుగున ఉండగా వచ్చి ఉంటే. నిన్ను మళ్ళి ప్రాణాలతో చూసి ఉండేవాళ్ళం గాదు!" మురుగేశన్ బదులు పలికాడు.

"త్వరగా! ఇంజన్ను స్టార్ట్ చెయ్యండి. ఫ్లయింగ్ బోట్‌ని షార్క్ కందకుండా నడపండి" లక్ష్మణరావు, సుబ్రమణ్యం వేపు చూస్తూ అన్నాడు.

సుబ్రమణ్యం డ్రైవింగ్ వీల్ దగ్గరకి వెళ్ళిపడ్డాడు, ఒక్క గంతులో.

షార్క్ వస్తూన్న వేపు ఎదురు దిశనుండి మరో జలరాక్షసి వస్తూ కనుపించింది. అదీ మరో రకమైన చేప!

అదిగూడ షార్క్ పరిమాణంలో ఉంది. అయితే దాని ముక్కుకు పొడవాటి అంపం ఉంది.

"సందేహంలేదు. దాన్ని 'సాఫిష్' అంపపు చేప అని పిలుస్తారు" అంది చంద్రముఖి.

జలరాక్షసులు రెండూ తలపడినై నీటిమట్టానికి పైనే. అంపపు చేప దెబ్బకు షార్క్ శరీరంలో గాయాలయినై. ఆ గాయాలనుంచి రక్తం స్రవించి నీళ్ళమీద తేలుతోంది.

"ఆ చేపకున్న అంపం ఎంతటి పదునైనదంటే, అది నౌక అడుగుభాగాన తన అంపంతో కోసి, రంధ్రం చేయగలదు" బటూవా అన్నాడు నెమ్మదిగా.

పెద్ద శబ్దం చేసుకుంటూ ఇంజన్ స్టార్ట్ అయింది. ఫ్లయింగ్ బోట్ నీళ్ళమీద ప్రయాణం చేయసాగింది.

ఈ కొత్త శబ్దానికి షార్క్, అంపపు చేప ఒక్కక్షణం ఊరుకున్నయ్. ఆ తర్వాత షార్క్ నీళ్ళల్లో మునిగి మాయమయిపోయింది.

అంపపు చేప మాత్రం ఫ్లయింగ్ బోట్ వెంటబడింది. బోట్‌కి దగ్గరగా వచ్చి నీళ్ళల్లో మునిగిపోయింది.

"మన బోట్ చేస్తూన్న శబ్దానికి అది హడలెత్తిపోయింది. అందుకే అది నీళ్ళల్లోకి జారుకుంది!" అన్నాడు మురుగేశన్ సంతోషంగా.

"అయ్యో! బోట్‌ని గాలిలోకి లేపండి! అంపపు చేప బోటు అడుగు భాగానికి చేరుకుంటుంది!" బటూవా అరిచాడు.

అతడి మాట పూర్తి అయీ, అవకముందే, ఫ్లయింగ్ బోటు అడుగు భాగంలోంచి పొడుచుకుని పైకి వచ్చింది అంపపు చేపయొక్క అంపం.

భయంతో కీచుగా అరిచాడు మురుగేశన్.

అంపపు చేప తన అంపాన్ని వెనక్కు లాక్కుంది. అది చేసిన రంధ్రంలోంచి సముద్రపు నీళ్ళు ఫ్లయింగ్ బోటులోకి వచ్చేస్తున్నయ్.

అంతలో ఫ్లయింగ్ బోట్ రొద చేస్తూ గాలిలోకి లేచింది.

అంపపు చేప అంపం నీళ్ళమీద తేలింది. తన కోపాన్ని వ్యక్తం చేయటానికి అక్కడ ఫ్లయింగ్ బోటు లేదు. నీళ్ళను అల్లకల్లోలం చేసుకుంటూ అంపపు చేప నీళ్ళల్లో మునిగిపోయింది.

10

అరగంట ప్రయాణించాక, ఫ్లయింగ్ బోట్ నిర్మానుష్య దీవి - వజ్రాల దీవికి చేరుకుంది. తీరంలో ఫ్లయింగ్ బోటు లంగరు వేసింది.

తమకు దొరికిన నిధితో దీవిలోకి చేరారు మిత్రబృందం.

"సుబ్రమణ్యంగారూ! ఈ వజ్రాలు నాకు దొరుకుతాయనే నమ్మకంలేదు మొదటినుంచీ. ఎందుకనంటే నాది ఒక దరిద్రపు జాతకం. బంగారం పట్టుకున్నా మట్టి అవుతుంది. అందుకే నా పథకం సఫలం కావటానికి మిమ్మల్ని ఎన్నిక చేసుకున్నాను. బిజినెస్‌లో మీది అదృష్టవంతమైన జాతకం అని గ్రహించాను. మట్టిగూడ మీ చేతిలో బంగారంగా మారుతుంది. కనుకనే భయంకర జలరాక్షసులు ఆక్టోపస్, షార్క్, సాఫిష్ లాంటి వాటి వాతబడకుండా వజ్రాల్ని చేజిక్కించుకుని మరీ బయటపడ గలిగాను" లక్ష్మణరావు ఆవేశంతో చెప్పుకుపోతున్నాడు.

సుబ్రమణ్యాం ఆనందానికి అంతులేదు. తను ఊహించిన దానికన్న ఎక్కువగానే వజ్రాలు దొరికినయ్. ఈ దెబ్బతో

తను కోటీశ్వరుడు, కాదు, కాదు, మిలియనీర్ అయిపో తాడు.

"అవునూ! మనం వచ్చిన పని అయిపోయింది గదా! ఇక నేరుగా స్వదేశానికి చెక్కేయగూడదూ?" ఛటర్జీ అడిగాడు.

"అలా వీలుకాదు. ఫ్లయింగ్ బోట్‌కి అవసరమైన ఫ్యూయల్ లేదు. అందుకోసం మనం చంద్ర ద్వీపానికి పోవలసి ఉంటుంది. పైగా అంపపు చేపవల్ల కలిగిన రంధ్రం మూలంగా, మనం ఎంతోదూరం ప్రయాణించలేం! కనుక ముందుగా ఆ రంధ్రానికి రిపేర్ చేయించాలి, రెండోది ఇండియా చేరుకునేందుకు అవసరమైన ఫ్యూయల్ కావాలి!" మురుగేశన్ బదులు పల్కాడు.

"అవును! అది అన్నింటికన్న ముఖ్యం. అయితే ఈ వజ్రాల మూటతో మనం చంద్ర ద్వీపానికి పోవడం క్షేమకరం కాదు. కనుక ఈ నిధిని ఇక్కడే భూమిలో పాతేద్దాం! బటూవానీ, చంద్రముఖినీ, లక్ష్మణరావునీ ఇక్కడ కాపలాగా ఉంచి, ఫ్లయింగ్ బోటులో మిగతా వాళ్ళం ప్రయాణ మవుదాం! రిపేరు చేయించుకుని, ఫ్యూయల్ నింపుకుని తిరిగి వస్తాం. ఆ తర్వాత ఇక్కడ నుంచే నేరుగా బొంబాయికి ప్రయాణం!" సుబ్రమణ్యం మాటలకు అందరూ సమ్మతించారు, ఒక్క బటూవా తప్ప.

"నేనిక్కడ ఉండను!మళ్ళీ ఆ చింగ్ చౌ గాడు వచ్చాడంటే నన్ను లాక్కెళ్ళతాడు. నా చర్మం వలిపించి, నా కండల్ని గ్రద్దలకూ, రాబందులకూ ఆహారంగా వేస్తాడు" అని తన భయాన్ని ప్రకటించాడు బటూవా.

"ఏడికాడు.వాడిక్కడికెలా రాగలడు? పోనీ అంతగా భయంవేస్తే నీవు వెళ్ళిపో! నేనూ, చంద్రముఖీ ఇక్కడ

కాపలాగా ఉంటాం'' లక్ష్మణరావు మాటలకు చంద్రముఖి తన అంగీకారాన్ని తెలిపింది.

దీవి మధ్యలో కొబ్బరి తోపులో ఇసుకలో గుంట త్రవ్వారు. వజ్రాల మూటలు ఆ గోతిలో వేసి పూడ్చేశారు.

చంద్రముఖినీ, లక్ష్మణరావునీ వదిలేసి, ఫ్లయింగ్ బోటు వెళ్ళిపోయింది.

తీరా ఫ్లయింగ్ బోటు వెళ్ళిపోయాక గానీ, లక్ష్మణరావుకి ఆకలి వేస్తున్నట్టు గుర్తురాలేదు. ఉన్న కొద్దిపాటి ఆహారపు టిన్నులు బోటులోనే ఉండిపోయాయి.

ఇప్పుడు తమకేమిటి గతి? అతని ఆందోళన తెలుసుకున్న చంద్రముఖి గలగల నవ్వింది.

''కొబ్బరి చెట్లనిండా కాయలున్నయ్.సముద్రం నిండా చేపలున్నయ్. మనకు ఆహారానికి కొరత ఏమిటి?'' అంటూ మొగరాయుడిలా గబగబ కొబ్బరి చెట్టుని ఎగ్రాకింది చంద్రముఖి. ఒక గెలను త్రెంపి క్రిందపడేసింది. కత్తితో పీచుతీసి, రంధ్రం చేసింది. లక్ష్మణరావు కొబ్బరినీళ్ళు త్రాగాడు. లేత కొబ్బరి తిన్నాడు తృప్తిగా.

ఆ తర్వాత చంద్రముఖి అతడ్ని చేయిపట్టుకుని లాగింది. ''రా వెళ్దాం!'' అంటూ.

''ఎక్కడికి?'' లక్ష్మణరావు అడిగాడు.

''అలా సముద్రంలోకి వెళ్ళి చేపలు పడదాం. ఒకవేళ రాత్రిలోపల వాళ్ళు తిరిగి రాకపోతే మనకి ఆహారం ఉండద్దూ?''

తీరాన పాత పడవ ఒకటి బోర్లా పడవేసి ఉంది. చంద్రముఖి ఆ పడవతో అరగంట కుస్తీపట్టి దాన్ని ఉపయోగపడేలా చేసింది.

ఇద్దరూ కలిసి పడవను నీళ్ళలోకి నెట్టారు. చేపలుపట్టే గాలాలు తీసుకుని సముద్రంలోకి సాగారు పడవలో.

ఫ్లయింగ్ బోట్ తిరిగి వచ్చేదాకా తమకు ఏదైనా కాల క్షేపం జరగాలి కనుక, తీరిగ్గా ఇద్దరూ పడవలో చేపలు పట్టారు, మధ్యాహ్నం దాకా.

11

సముద్రంమీద గాలి ఉన్నట్టుండి పూర్తిగా స్తంభించి పోయింది. ఈ మార్పుకు లక్ష్మణరావు భయం భయంగా చూశాడు.

"గాలి అకస్మాత్తుగా ఆగిపోతే, పెద్ద పెద్ద అలలు కమ్ముకుంటయ్!" అంది చంద్రముఖి.

అంటే అతి త్వరలోనే సముద్రంమీద పెనుతుఫాను రాబోతున్నదని సూచన అన్నమాట.

చంద్రముఖి అతడి చేయిపట్టుకుని లాక్కెళ్ళసాగింది, కొబ్బరి తోటలోకి. వాళ్ళిద్దరూ కొబ్బరిచెట్ల గుంపులోకి చేరేసరికి ప్రచండంగా వాయువు వీచసాగింది. ఆ గాలి ఉధృతానికి మనుష్యులు గూడ ఎగిరిపోయేట్టున్నారు. లక్ష్మణరావు కొబ్బరిచెట్టు మొదలుని గట్టిగా కౌగలించుకుని నిలబడ్డాడు.

ఎక్కడ్నుంచో కొబ్బరిపీచుతో చేసిన చాంతాడుని లాక్కొచ్చింది చంద్రముఖి. కొబ్బరిచెట్టుకు అటు ఇటూ ఇద్దరూ నిలబడి చాంతాడుని తమచుట్టూ కొబ్బరిచెట్టు చుట్టూ మూడు నాలుగు వరసలు త్రిప్పి కట్టివేశారు. ఆ విధంగా తమకు తామే కొబ్బరిచెట్టు బోదెకు కట్టివేసు కున్నారు గాలి ఉధృతానికి ఎగిరిపోకుండా.

తుఫాను మొదలయింది. సముద్రంమీద అలలు ఉవ్వె త్తున లేచిపడుతున్నయ్. తుఫాను గాలికి కొబ్బరిచెట్ల

తలలు ఊగిపోతున్నాయ్ భయంకరంగా! హోరుమనే శబ్దం!

దాపులనే ఉన్న మరో కొబ్బరిచెట్టు తలభాగంవరకూ విరిగిపోయింది గాలికి. కొబ్బరిమట్టలతో సహా సుడిగాలిలో ఎగిరే ఆకులా, అలవోకగా ఎగిరి గాలిలో గిరగిర గిరికీలు కొట్టింది. ఆ తర్వాత సముద్రంలో పడిపోయింది.

రెండు గంటలసేపు భీభత్సాన్ని సృష్టించింది తుఫాను. ఆ తర్వాత ఎంత వేగంతో వచ్చిందో అంతే వేగంతో చప్పబడిపోయింది. సముద్రం ఏమీ ఎరగని నంగనాచిలా తిరిగి నిశ్చలంగా ఉండిపోయింది.

ఆకాశంలో ఇంకా మబ్బులు విడిపోలేదు. తుఫాను దెబ్బకు చాలా కొబ్బరిచెట్ల తలలు ఎగిరిపోయాయి. ఇసుక, కొబ్బరి ఆకులు, బొండాలతో నేల కప్పబడింది. వాటి మధ్యగా సముద్రం ఆటూ పోటూలో ద్వీపం మీదకు వచ్చిపడ్డ ఎండ్రకాయలు, పీతలూ, నత్తలూ ఇంకా తిరుగాడుతున్నయ్.

వానకు తడిసి ఉండటంవల్ల లక్ష్మణరావుకు జ్వరం వచ్చినట్టుగా ఉంది. కళ్ళు ఎర్రబారి మండుతున్నయ్. నోరు తడారిపోతోంది. అమితంగా దాహం వేస్తున్నది. చంద్రముఖి మాత్రం మామూలుగానే వుంది. ఈ ద్వీపాల్లోని వాతావరణానికి ఆమె బాగా అలవాటు పడిపోయినట్టుంది.

లక్ష్మణరావు అవస్థను పసిగట్టింది చంద్రముఖి. నేల మీద పడివున్న కొబ్బరి బోండానికి తన కత్తితో రంధ్రం చేసి, అతడికి అందించింది. ఆత్రంగా, గటగట త్రాగేశాడు లక్ష్మణరావు. అలా నాలుగైదు కొబ్బరి బొండాలు త్రాగాక అతడికి ప్రాణం చేరుకుంది.

చంద్రముఖి, లక్ష్మణరావు ఇద్దరూ తమ గుడారం వేపుకు నడిచారు. టెంట్ కి వేసిన టార్పాలిన్ త్రాళ్ళు రెండు ప్రక్కల తెగిపోయాయి. టార్పాలిన్ చిందరవందరగా పడివుంది.

దాన్ని సరిచేసి, మళ్ళీ గుడారం నిర్మించారు ఇద్దరూ. లక్ష్మణరావుకి బాగా అలసటగా వుంది. కళ్ళు మూతలు పడుతున్నయ్. టెంట్ లోకి వెళ్ళి మరో టార్పాలిన్ ని పరుచుకుని దానిమీద వాలిపోయాడు.

12

లక్ష్మణరావుకు మెలకువ వచ్చేసరికి బాగా ఎండెక్కింది. అంటే తను నిన్న సాయంకాలం అనంగా పడుకుని, మర్నాడు తెల్లవారి బాగా పొద్దెక్కాక లేచాడన్నమాట!

అంతలోనే అతడికి మనుష్యుల మాటలు వినిపించినయ్. అతడి ప్రాణాలు లేచివచ్చినయ్. బహుశా సుబ్రమణ్యం బృందం తిరిగి వచ్చారు కాబోలు అనుకున్నాడు. వాళ్ళ రాకకోసమే తనూ తహతహలాడుతున్నాడు. అతడు లేవబోయాడు.

టెంట్ ముందర ప్రత్యక్షమైన వ్యక్తిని చూడగానే, అతని నవనాడులూ కృంగిపోయాయి. సుబ్రమణ్యాన్ని చూద్దామనుకున్న వ్యక్తికి కాలయముడిలా చింగ్ చౌ దర్శనమిచ్చాడు. టెంట్ గుడ్డ అడుగుభాగం కొద్దిగా లేవనెత్తి సముద్రం మీదకు చూశాడు లక్ష్మణరావు. సముద్రంలో చింగ్ చౌ నౌక లంగరువేసి వుంది.

ఇంతకాలమూ చింగ్ చౌ వజ్రాలున్న చోటుని వెతుకాడు తున్నాడన్నమాట. ఇప్పటికి ఆ ప్రదేశాన్ని గుర్తు

పట్టి, ఈ దీవిలోకి వచ్చాడు. బహుశా ఇంతక్రితం వీచిన తుఫానుకి అతడి నౌకకు మరామత్తులు అవసరం అయి ఉండాలి. అందుకే ఈ దీవికి చేరాడు. దీవిమీది గుడారం అతడి దృష్టిని ఇట్టే ఆకర్షించి ఉంటుంది.

"ఓ! నువ్వేనా? అనాడు నన్ను బ్రతిమాలి, ప్రాధేయపడి, ఈ ప్రాంతాలకు రానని చెప్పి తప్పించుకున్నావ్! మాట తప్పి వచ్చావ్ మళ్ళీ. ఈ దఫా నీకు నా చేతిలో చావు తప్పదు" చింగ్ చౌ గలగల నవ్వాడు.

లక్ష్మణరావు నోటమాట రాలేదు.

"ఎక్కడ మీ మిత్రులు!"

"తుఫాను రాకముందే వెళ్ళిపోయారు. నేను చేపలు పట్టటానికి వెళ్ళాను ఆ సమయంలో. వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు నన్ను వదిలేసి! అందుకే ఒంటరిగా మిగిలిపోయాను" నేర్పుగా అబద్ధమాడాడు లక్ష్మణరావు.

"వజ్రాలు దొరకపుచ్చుకునే వెళ్ళారా?"

"లేదు. ఇంకా వాటి అన్వేషణలోనే ఉన్నాం!"

చింగ్ చౌ అతడి కళ్ళల్లోకి గుచ్చి చూశాడు.

లక్ష్మణరావు తనకు ఆయువు తీరిపోయిందనుకున్నాడు. బహుశా చింగ్ చౌ తను అబద్ధమాడుతున్నట్టు పసిగట్టాడేమో! వాడు సైకాలజీలో అనుభవం గలవాడేమో! తన మనసునే చదివేయ గలుగుతున్నాడు.

"నాతోనే అబద్ధమాడతావురా! నా నౌకలోని సరంగుల్ని చూశావా? వాళ్ళంతా ఆఫ్రికా దేశానికి చెందిన వాళ్ళు. అక్కడ వాళ్ళు ఏం తిన్నారో తెలుసా? నరమాంసం! దాన్ని రుచిచూసి చాలా రోజులయిందని వాళ్ళంతా గోలపెడుతున్నారు. నిన్ను వాళ్ళకు అప్పజెబుతాను."

లక్ష్మణరావు అయోమయంగా చూశాడు. అతడి కళ్ళు దీవినంతటిని సర్వే చేసినయ్. అన్నట్టు చంద్రముఖి ఎక్కడ? కనీసం ఆమె అయినా ఈ దుర్మార్గుడి దృష్టిలో పడకుండా తప్పించుకుంటే చాలు!

చింగ్ చౌ కళ్ళు క్యాంప్ చుట్టూ వెదకినయ్. అతడికి అనుమానాస్పదమైనదేదీ కనుపించలేదు. ఆ తర్వాత తన అనుచరులను లక్ష్మణరావుకి కాపలా ఉంచి, ఆ చుట్టుపట్ల నేలను పరీక్షగా చూడసాగాడు.

కొబ్బరిమట్టల్ని ఇవతలకు లాగి, గాలికి ఎగిరిపడిన ఆకూ, అలమునూ ప్రక్కకు తొలగించి మరీ నేలను శ్రద్ధగా చూస్తున్నాడు చింగ్ చౌ. వాడికి బహుశా "కర్ణ భేరి" ఉండాలి. లేకపోతే తాము ఇక్కడ వజ్రాలను పాతిపెట్టినట్టు వాడికెలా అనుమానం వస్తుంది?

చింగ్ చౌ ఒకచోట ఆగిపోయాడు. అతడి ముందర చిన్న గొయ్యి ఉంది.

తాము వజ్రాల మూటను పాతిపెట్టింది అక్కడే! ఆ మూటమీద బాగా ఇసుకపోసి పూడ్చారే? తుఫానులో ఆ ఇసుకంతా ఎగిరిపోయింది. తాము త్రవ్విన గొయ్యి స్పష్టంగా కన్పిస్తోంది.

లక్ష్మణరావు ఊపిరి బిగబట్టి చూశాడు. గోతిలోంచి ప్లాస్టిక్ సంచీ కొద్దిగా కన్పిస్తోంది.

నిశిరాత్రిలో గుడ్లగూబ అరుపులా, నిశ్శబ్దంగా వున్న వాతావరణాన్ని చీలుస్తూ వికృతంగా నవ్వాడు చింగ్ చౌ. తన అనుచరులకు ఏదో సంజ్ఞ చేశాడు. కొందరు కళాసీలు ఆ గోతిమీదకు దూకారు. తమ మొరటు చేతుల్తోనే గొయ్యిలోని ఇసుకను పైకి త్రోడివేస్తున్నారు.

ఎంతో వ్యయ ప్రయాసలకోర్చి కష్టపడి సంపాదించిన వజ్రాల మూట క్షణాల్లోనే చింగ్ చా చేతుల్లోకి మారి పోయింది. లక్ష్మణరావు హృదయాన్ని ఎవరో పిండేసి నట్టయింది. మరోసారి తన దురదృష్టం తనను వికృతంగా పరిహసించింది.

"వజ్రాలు దొరకలేదని బుకాయించావు కదూ?" లక్ష్మణరావువంక తినేసేలా చూస్తూ అన్నాడు చింగ్ చా.

"నా కా విషయమే తెలీదు!"

"పోనీలే! నీ మిత్రులు నాకు చాలా శ్రమ తగ్గించారు. ఇందుకు వాళ్ళు జన్మలో మరువలేనంత విధంగా నా కృతజ్ఞతను తెలియజేస్తాను."

వజ్రాల మూటను తీసుకుని తనను ఈ దీవిమీదే వదిలేస్తాడని ఆశపడ్డాడు లక్ష్మణరావు. కాని చింగ్ చా అతడ్ని బంధితుడ్ని చేసి, బోటులో ఎక్కించాడు. తనతో బాటుగా నౌకలోకి తీసుకెళ్ళాడు.

"ఇక ఈ వజ్రాల విషయం నీ నోటంట ఎవరికీ తెలియరాదు. అందుకే నీ నోరు శాశ్వతంగా మూసేస్తున్నాను" అన్నాడు చింగ్ చా, తన కళాసీలకు సంజ్ఞ చేస్తూ.

పిశాచాల్లా నలుగురు కింకరులు లక్ష్మణరావుమీదకు లంఘించారు. త్రాడుతో అతడి చేతుల్ని వెనక్కి విరిచి కట్టారు. కాళ్ళు రెండూ బంధించారు. బరువైన ఇనుప కమ్మీని వెనుకవైపు చంకలక్రిందుగా దూర్చారు. అతడ్ని డెక్ అంచుకు లాక్కెళ్ళారు. లక్ష్మణరావు నడుముకి మరో త్రాడు కట్టారు. డెక్ మీదనుంచి నెట్టివేశారు. త్రాడుని జారుస్తూ, అతడ్ని నీళ్ళమీదకు జారవిడిచారు.

తనను ఈ విధంగా బంధించి సముద్రం అగాధంలో

సమాధి చేయబోతున్నారని ఆలస్యంగా గ్రహించాడు లక్ష్మణరావు. అతడి చంకల్లో ఇరికించి వున్న ఇనుప కమ్మీ బరువుకు అతడు నీళ్ళల్లోకి మునిగిపోతున్నాడు అంత కంతకూ. ఆఖరి క్షణంలో ఎంత గింజుకున్నా ప్రయోజనం లేకపోయింది. సముద్రంలో మునిగిపోయిన వజ్రాలను దొరకబుచ్చుకుని తను లక్షాధికారి అవాలని ఆశపడ్డాడు. ఆ ప్రయత్నం నెరవేరాక కూడా, తను నిస్సహాయుడుగా సముద్రం అగాధంలోకి జేరుకుంటున్నాడు. అతడి చుట్టూ చీకటి అలుముకుంది. కడసారిగా భగవంతుడ్ని తలుచుకుని కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

13

ఫ్లయింగ్ బోటు మళ్ళీ వజ్రాలదీవి చేరుకుంది. ద్వీపంలో లక్ష్మణరావుగానీ, చంద్రముఖి జాడగానీ కనుపించలేదు సుబ్రమణ్యానికి. టెంట్ ఖాళీగా ఉంది.

అతడి దృష్టి అప్రయత్నంగా కొబ్బరిచెట్ల తోపులోకి మళ్ళింది. ఇసుకలో పెద్దగొయ్యి అతడ్ని పరిహసిస్తూ కనబడింది. మతిపోయినంత పనయింది సుబ్రమణ్యానికి.

గోతిలో పూడ్చిన వజ్రాల మూట ఎలా మాయ మయింది? చంద్రముఖి, లక్ష్మణరావు లేమైపోయారు? కొంపతీసి వాళ్ళిద్దరూ వజ్రాలతో పరారయిపోలేదు కదా?

అలా జరిగి ఉండదు, అసంభవం అనుకున్నాడు సుబ్ర మణ్యం. చటర్జీ, మురుగేశన్, సుబ్రమణ్యం అందరూ ఒకరి మొఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు.

ముగ్గురూ తీరం మీదకు చూపు సారించారు. ఏదైనా బోటులో వాళ్ళిద్దరూ ప్రయాణిస్తున్న జాడ కనిపిస్తుం దేమో అనే ఆశతో. కానీ వారికి బోటు బదులు పెద్ద నౌక కనుపించింది, ఆ నౌక చింగ్ చౌది.

"ఛటర్జీ! మనం లేనప్పుడు ఆ చైనావాడుగాని, ఈ దీవిలోకి వచ్చి వజ్రాల మూటను అపహరించలేదు గదా?" సుబ్రమణ్యం అనుమానంగా చూశాడు.

"అలా జరిగిన పక్షంలో, లక్ష్మణరావూ, చంద్రముఖీ చింగ్ చా చేతుల్లో బందీలయి ఉండాలి!"

"నిజమే సుమా! ఈ చింగ్ చాగాడు మనకు అడుగడుగునా అవరోధం అవుతున్నాడు. ఈసారి వాడ్ని ప్రాణాలతో వదలగూడదు!" సుబ్రమణ్యం ముఖం కోపంతో జేవురించింది.

అతడు తన మిత్రులిద్దరివంకా చూసి, కళ్ళతోనే సంజ్ఞ చేశాడు.

చింగ్ చా నౌక లంగరు వేసింది అల్లంత దూరాన. బోటుని క్రిందకు దింపారు. చింగ్ చా, మరికొందరు నావికులు నౌకలోంచి బోటులోకి మారారు. బోటు తీరానికి చేరుతోంది.

చింగ్ చా చేతిలో తుపాకీ ఉండటాన్ని గమనించాడు సుబ్రమణ్యం. తన చేతిని జేబులోకి పోనిచ్చి, రివాల్వర్ని తడిమి చూసుకున్నాడు మరోసారి.

చింగ్ చా ఏవో దుర్భాషలాడుకుంటూ ఒడ్డెక్కాడు.

"ఒరేయ్ భారతీయుడా? ఆ వజ్రాలెక్కడ?" అని అరిచాడు సుబ్రమణ్యం వంక చూస్తూ.

"నేను అదే అడిగి తెలుసుకుందామనే కుతూహలంతో ఉన్నాను. వజ్రాల మూటను ఇసుకలో గొయ్యి తీసి అందులో కప్పిపెట్టాం. కాపలాగా మనుషుల్ని గూడ ఉంచాం. మనుషులు అయిపులేరు, వజ్రాలు మటుమాయం అయాయి! ఇది ఎవరి పని అయి ఉంటుంది?" సుబ్రమణ్యం తీక్షణంగా చింగ్ చా వంక చూస్తూ అన్నాడు.

చింగ్ చా అదోలా చూశాడు. "మీరు లేనప్పుడు నేను ఈ దీవిలోకి వచ్చినమాట నిజమే! వజ్రాలమూటను వెదికి తీసుకున్నాం. కాపలాగా ఉన్న లక్ష్మణరావుని బందీగా తీసుకెళ్ళాను!" చింగ్ చా నింపాదిగా చెప్పాడు.

"అంటే, లక్ష్మణరావు మీ నౌకలో బందీ అయి, పోయాడు, మిస్టర్ చింగ్ గా! నా తడాఖా అప్పుడు హోటల్లో ఒకసారి చవిచూశావ్! ముందు మర్యాదగా లక్ష్మణరావుని విడిపించి తెప్పించు. లేదా నీవు యమపురికి ప్రయాణం కడతావ్ తెలుసా?"

చింగ్ చా నవ్వాడు వికటంగా. "లక్ష్మణరావు ఇప్పుడు నా నౌకలో లేడు!"

"మరెక్కడున్నాడు?"

చింగ్ చా చేయి జాపి చూపుడు వ్రేలితో సాగర మధ్యమంలోకి చూపించాడు. "మీ లక్ష్మణరావు అక్కడ, అట్టడుగున ఈపాటికి జలచరాలకు ఆహారం అయి వుంటాడు" అన్నాడు.

వజ్రాలు పోయినదానికన్న, లక్ష్మణరావు పోయాడన్న మాట అందరికీ విచారం కలిగించింది.

"అది సరే! పోయినవాళ్ళకోసం తర్వాత విచారించ వచ్చు. ముందు వజ్రాలేం చేశారో చెప్పండి!" చింగ్ చా కోపంగా అరిచాడు తన రైఫిల్ ని బార్ చేస్తూ.

"పోయిన వజ్రాలకోసం మాత్రం విచారించటం దేనికి?" మురుగేశన్ వెటకారంగా అన్నాడు.

"వజ్రాల మూటను నీవే ఎత్తుపోయానని అన్నావు గదా? మళ్ళీ మమ్మల్నడుగుతావేం?" సుబ్రమణ్యం రెట్టించాడు.

"మీతో వాదనకు రాలేదు నేను. వజ్రాలు అప్ప గిస్తారా? లేక మిమ్మల్ని నాశనం చేసేస్తాను" చింగ్ చా వణికిపోతున్నాడు ఆవేశంతో.

"మమ్మల్ని నాశనం చేయడం తర్వాత! ముందు నీ విక్కడనుంచి ఎలా బయటపడతావో చూసుకో! మర్యా దగా నౌకలోంచి వజ్రాల్ని తెప్పించు! లేదా నీ నౌకను కూడ ముంచేస్తాం!"సుబ్రమణ్యం ఏమాత్రం తొణకకుండా చెప్పాడు.

"నా చేతిలో ఏముందో తెలుసా? రైఫిల్! మిమ్మ ల్నందర్నీ పిట్టల్ని కాల్చినట్టుగా కాల్చి పారేస్తాను."

సుబ్రమణ్యం, మురుగేశన్, ఛటర్జీ పొట్ట చెక్క లయ్యేట్టుగా నవ్వారు.

"ఒరేయ్! పంది వెధవా! నీ చేతిలో రైఫిల్ ని చూసి ఈ ప్రాంతాల్లో ఆటవికుల్ని బెదిరించినట్టనుకున్నావా ఏం? ముందు వజ్రాల సంగతి చెప్పు!"అంటూ మెరుపులా, కనురెప్పపాటులో తన జేబులోంచి రివాల్వర్ ని తీసి చింగ్ చా చేతిమీద కాల్చాడు.

చింగ్ చా చేతిలోని రైఫిల్ క్రింద పడిపోయింది. దాన్ని చటర్జీ అందుకున్నాడు. అతడి చేతికి అయిన గాయంనుంచి రక్తం స్రవిస్తోంది.

ప్రక్కనే ఉన్న ఆటవికు డొకడు గుడ్డను నీళ్ళలో తడిపి చింగ్ చా చేతికి కట్టాడు. నౌకవైపుగా తిరిగి ఈల వేశాడు పెద్దగా.

నౌకలోంచి ఇంకా కొందరు ఆటవిక నావికులు పడ వల్లో ఒడ్డుకు వస్తున్నారు. వారి చేతులలో బల్లేలున్నయ్.

ఛటర్జీ, మురుగేశన్ లు ఒడ్డువెపుగా పరుగెత్తారు, తమ ఆటోమేటిక్ రివాల్వర్స్ ని గాలిలోకి ప్రేలుస్తూ.

అగ్నిని చూస్తే అడవి జంతువులకు ఎంత భయమో, తుపాకులన్నా, రివాల్వర్లన్నా ఆటవికులకు అంత భయం.

పడవల్లోని ఆటవికులు గభాల్న నీళ్ళలోకి దూకి ఎటు వాళ్ళటు పారిపోసాగారు.

చింగ్ చౌ వైపు గర్వంగా చూశాడు సుబ్రమణ్యం.

"ఇక ఇప్పుడు చెప్పు వజ్రాలెక్కడున్నాయో!"

"వజ్రాలు నా నౌకలోంచి మాయమయాయి! ఏమై పోయాయో ఆశ్చర్యంగా ఉంది. అందుకే ఈ ద్వీపం నుంచి చాలాదూరం వెళ్ళినవాడ్ని గూడ మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగి వచ్చాను వాటికోసం!" చింగ్ చౌలో విచారమూ, క్రోధమూ రెండూ కానవచ్చాయి.

"నీవు తిరిగి వచ్చింది వజ్రాలకోసంకాదు! నీ మృత్యువుని కలుసుకునేందు," సుబ్రమణ్యం రివాల్వర్ని గురిపెట్టాడు.

చింగ్ చౌ ప్రాణభయంతో అతి దీనంగా చూస్తున్నాడు.

14

లక్ష్మణరావు అగాధంలో అట్టడుగుకి చేరుకున్నాడు. అతడి కాళ్ళకు నేల తగిలింది. డైవింగ్లో అనుభవమూ, నేర్పరీ గలవాడు గనుక నీళ్ళలో పడిపోబోయేముందు, ఊపిరితిత్తులనిండా గాలి పీల్చుకున్నాడు. కొద్ది కొద్దిగా వదులుతూ, ఆఖరి క్షణాల్ని ఇంకా పొడిగించుకుంటున్నాడు.

సాక్షాత్తూ అల వైకుంఠంనుంచి విష్ణువు పరుగెత్తుకొస్తే తప్ప తనను ఎవరూ రక్షించలేరని అతడికి తెలుసు. అయినా ఏ ప్రాణి అయినా కొనప్రాణం ఉన్నంతవరకూ

జీవించాలనే తన్నుకులాడ్తుంది.

మత్తుగా అతడి కళ్ళు మూతలు పడుతుండగా అతడి ఒంటికి ఏదో మెత్తగా తగిలింది. అతడు ఉలిక్కిపడ్డాడు. షార్క్‌లాంటి ఏ జలచరమో తన్ను స్వాహా చేయటానికి వచ్చి ఉండాలి.

అతడిచుట్టూ ఏదో ఆక్రమించుకుంది. అతడ్ని నెమ్మదిగా లాక్కొంటోంది. వజ్రాల్ని వేటాడేటప్పుడు అతడ్ని కబళించ చూసిన ఆక్టోపస్ గుర్తుకు వచ్చింది లక్ష్మణరావుకి. వెన్నులోంచి భయం జరజర ప్రాకింది. ఆకులా వణికిపోయాడు ఆ భయంతో.

ఇప్పుడు తను మళ్ళీ మరో ఆక్టోపస్ వాత బడ్డాడా?అదే తన కబంధహస్తాల్లో ఇరికించుకుని దాని నోటివైపుకు లాక్కొంటోందా? మామూలు మనిషి అయితే ఈపాటికి ఆ భయంతో గుండె ఆగి మరణించి ఉండేవాడే! కాని లక్ష్మణరావు ఆ ప్రాంతాల్లో అన్ని రకాల అపాయాల్ని ఎదుర్కొన్నవాడవటంవల్ల అతడు ఇంకా నిభాయించుకో గలిగాడు.

యమధర్మరాజు సభను ఊహించుకుంటూ కళ్ళు తెరిచాడు లక్ష్మణరావు. బయట ఎండ వెలుగూ, చల్లని గాలీ తగిలినయ్.

అప్పటికి అతడ్ని ఆవరించిన నీరసం, ఒక విధమైన కోమా సడలిపోయింది. తను ఇసుకలో సముద్ర తీరాన, చంద్రముఖి తొడమీద తల ఉంచి, పడుకుని ఉన్నాడు.

చంద్రముఖి ఏవో ఆకుల్ని అరచేతుల్లో నలిపి, దాని పసురుని వాసన చూపుతోంది అతడికి. అతడికి తెలివి వచ్చిందని గ్రహించగానే, చంద్రముఖి తను కూర్చున్న

చోటునుంచి లేచింది. లక్ష్మణరావు పొట్టమీద రెండ
చేతులూ ఉంచి గట్టిగా అదిమింది.

బొళుక్, బొళుక్ మని నీళ్ళు కక్కాడు లక్ష్మణరావు
అతడికి తెలియకుండానే, అతడు నీళ్ళు త్రాగేశాడ
కాబోలు, వాటిని కక్కించేసింది చంద్రముఖి.

"చంద్రముఖీ! నీ ఋణం తీర్చుకోలేను. నాకు మ
జన్మ ఇచ్చావ్!" అన్నాడు నెమ్మదిగా లక్ష్మణరావు.

"అమ్మయ్యా! నీవు బ్రతుకుతావో లేదో అని ఇంద
ట్నుంచీ దిగులుపడి ఛస్తున్నాను. చింగ్ చౌ నా మొగుడ
ఎత్తుకుపోతే, మీరంతా కలసి, అతడ్ని రక్షించి మ
నాకప్పగించారు. అటువంటప్పుడు మిమ్మల్ని కాపాడ
మాత్రం నా వంతు కాదూ?" అంది చంద్రమ
నవ్వుతూ.

"అవునూ! చింగ్ చౌ వచ్చేసరికి నాకు మెలకువ వ
సింది. ప్రక్కన చూస్తే నీవు లేవు. నీవు ఎక్క
వెళ్ళావ్?"

"చింగ్ చౌ రావడం ముందే పసిగట్టి, నేను సమ
లోకి జారుకున్నాను. ఓడ దగ్గరకు చేరుకుని, ఎ
చూడకుండా ఓడలోకి ఎక్కాను. తర్వాత నిన్ను
వచ్చారు డెక్ మీదకు. ఆ విషయం ముందే పసిగట్టి
నాకలోకి చేరాను. నిన్ను నీళ్ళలోకి జారవిడవం
నేనూ నీ వెనకనే నీళ్ళలోకి దిగాను. ఎలాగైతే
నిన్ను ప్రాణాలతో కాపాడాను. అంతే చాలు నా

కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా చూశాడు లక్ష్మణరావు
వంక.

"ఇంకా ఇక్కడెందుకు? పద ద్వీపంలోకి పోద

అన్నాడు లక్ష్మణరావు లేచి కూర్చుంటూ.

"తొందరపడకు! ఆ చైనావాడు ఎందుకో మళ్ళీ తిరిగి ద్వీపంలోకి వచ్చి చేరాడు. వాడు వెళ్ళిపోయేదాకా ఇక్కడే ఉందాం!" అంది చంద్రముఖి.

ఆమె తొడమీద తల వాల్చి నీరసంగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు లక్ష్మణరావు.

వాళ్ళు కూర్చున్న చోటినుంచి చింగ్‌చా నౌక మాత్రమే కనబడుతోంది.

సుబ్రమణ్యం వచ్చిన ఫ్లయింగ్ బోట్ ఇంకా ఎగువ భాగాన ఉండటంవల్ల, దాని రాకను చంద్రముఖిగానీ, లక్ష్మణరావుగానీ పసిగట్టలేదు.

15

చింగ్‌చా వాలకం సుబ్రమణ్యంలో ఏమాత్రం జాలిని కలిగించలేదు. పైపెచ్చు చింగ్‌చా మొదటినుంచీ తనకు అవాంతరాల్ని తెచ్చిపెడుతూ, పెద్ద అడ్డంకిగా తయారయాడు.

"చింగ్‌చా! వజ్రాలెక్కడున్నాయో మర్యాదగా చెప్పవు నీవు! అందుకే నీకు తగిన శిక్ష విధిస్తున్నాను. నిన్ను మా ఫ్లయింగ్ బోటులో తీసుకువెళ్ళి సముద్రంలో తీరంనుంచి రెండుమైళ్ళ దూరాన వదిలేస్తాను. ప్రాణ భయంతో ఒడ్డుకు ఈదుకు వస్తావు నీవు. అప్పటికైనా చెప్పాల్సి ఉంటుంది. లేదా మళ్ళీ నిన్ను తీసుకువెళ్ళి అదే పని చేస్తాను" అంటూ సుబ్రమణ్యం తన రివాల్వర్‌ని చింగ్‌చా కణతలకు ఆనించి పెట్టాడు.

వజ్రాలు ఎలా మాయమయిందీ తెలియనే తెలియదని ఎంత మొత్తుకున్నా వినలేదు.

ఆటవికులు నౌక డెక్ మీద నిలబడి నిస్సహాయంగా చూస్తున్నారు. వాళ్ళేమైనా కల్పించుకుందామా అంటే, నాగరిక మనష్యుల చేతుల్లో రివాల్వర్లున్నాయి. పైగా ఎప్పుడయితే తమ నౌక కెప్టెన్ చింగ్ చా బందీ అయాడో, అప్పుడే వాళ్ళకు గూడ ప్రాణభయం పట్టుకుంది.

చింగ్ చాని బోటులో ఫ్లయింగ్ బోట్ లోకి చేర్చారు' ఫ్లయింగ్ బోట్ గాలిలోకి లేచింది. తీరంనుంచి రెండు మైళ్ళదూరం పోయాక డోర్ తెరిచాడు సుబ్రమణ్యాం.

"చింగ్ చా! వజ్రాలెక్కడ?" కటువుగా అడిగాడు.

"అయ్యో బాబోయ్! నాకేం తెలియదు! మీ జోలికి రాను! నన్ను వదిలేయండి మహాప్రభో!" గగ్గోలు పెట్టేస్తున్నాడు చింగ్ చా.

ఎందరో ప్రాణాల్ని అవలీలగా తీసిన చింగ్ చా తన ప్రాణానికి ముప్పు వచ్చేసరికి, సామాన్య మానవుడికన్న అతి హీనంగా, దీనంగా విలవిల్లాడిపోతున్నాడు.

"ఈ మాత్రానికే నీవు చెబుతావని నేనేనాడూ ఆశించలేదులే!" అన్నాడు సుబ్రమణ్యాం.

చింగ్ చా తలుపుకు దగ్గరగా నిలబడ్డాడు. సుబ్రమణ్యాం హఠాత్తుగా అతడ్ని కాలితో బలంగా తన్నాడు ఫుట్ బాల్ ని తన్నినట్టుగా.

సూలకాయుడైన చింగ్ చా ఫ్లయింగ్ బోట్ డోర్ లోంచి ఎగిరి బయటకు వచ్చాడు. గాలిలో గిరికీలు కొట్టుకుంటూ, అరుస్తూ, నీళ్ళలో పడ్డాడు.

"మన ఫ్లయింగ్ బోటుని తీరానికి నడపండి. ఆ పంది వెధవ ఈదుకుంటూ వస్తాడులే! పదండి!" అన్నాడు సుబ్రమణ్యాం.

సుబ్రమణ్యాం ఫ్లయింగ్ బోటులో తీరానికి చేరు కున్నాడు.

ఒడ్డుకెళ్ళి మురుగేశన్‌తో కలిసే సమయానికి ఆటవికు లంతా హాహాకారాలు చేయసాగారు.

"ఏం జరిగింది!" అంటూ సుబ్రమణ్యాం వాళ్ళు చూస్తున్న దిశగా చూశాడు.

సముద్రంలో ఈదుతున్నాడు చింగ్‌చా. అతడికి కొద్ది దూరంలో నీళ్ళు పైకి ఎగజిమ్ముతున్నట్టుగా ఎగసిపడు తున్నయ్.

"సందేహం లేదు! అది షార్క్!" అనరిచాడు మురు గేశన్.

"అతడు అపకారి అయినా అతడ్ని కాపాడడం మన ధర్మం! వజ్రాల సంగతి తర్వాత చూసుకోవచ్చు!" అంటూ సుబ్రమణ్యాం మళ్ళీ ఫ్లయింగ్ బోట్‌లోకి ఎళ్ళాడు. ఇంజన్‌ని స్టార్ట్ చేశాడు.

ఫ్లయింగ్ బోటు గాలిలో ఎగురుతోంది సముద్రం మీదుగా.

నీళ్ళల్లోంచి చింగ్‌చా గోడులా అరుస్తున్నాడు. ఫ్లయింగ్ బోటులోంచి త్రాటి నిచ్చెనని క్రిందకు జార విడిచారు.

చింగ్‌చా చేయి జాపి త్రాటి నిచ్చెనను అందుకో బోయాడు. కాని కొద్దిలో తప్పిపోయింది.

ఫ్లయింగ్ బోటు ఒక రౌండ్ కొట్టివచ్చి చింగ్‌చాకి చేరువగా నెత్తిమీదే ఎగురుతోంది. చింగ్‌చా త్రాటి నిచ్చెనను పట్టుకున్నాడు గట్టిగా.

ఫ్లయింగ్ బోట్ పైకి లేచింది ఇంకా. సముద్రం మట్టం

మీద అడుగు ఎత్తున, త్రాటి నిచ్చెనను పట్టుకుని గాలిలో వ్రేలాడుతున్నాడు చింగ్ చా.

"నిచ్చెన ఎక్కి పైకి రా! లేదా అలాగే గట్టిగా పట్టుకో ఒడ్డుకు చేరేదాకా!" అని అరిచాడు ఫ్లయింగ్ బోట్ లోంచి.

అంతలోనే షార్క్ నీళ్ళమీద తేలింది. కొద్దిగా పైకి ఎగిరింది. చిన్న గుహలా తన నోటిని తెరిచింది. మళ్ళీ వెంటనే ఆ నోరు మూతపడింది. త్రాటి నిచ్చెనమీద వ్రేలాడుతున్న చింగ్ చా ఎవరికీ కనుపించలేదు. షార్క్ నీళ్ళలోకి మునిగి మాయమయిపోయింది.

అందరూ దిగ్భ్రాంతులై చూస్తూండిపోయారు. ఎవరికీ నోటంట మాట రాలేదు.

చంద్రముఖి, లక్ష్మణరావుల దృష్టిపథంలోకి వచ్చింది ఫ్లయింగ్ బోట్.

లక్ష్మణరావు గభాల్న లేచి నిలబడ్డాడు. జేబుగుడ్డను గాలిలోకి వూపుతూ కేకలు పెట్టాడు.

అతడ్ని చూసిన సుబ్రమణ్యం ఆనందానికి అవధుల్లేవు. చచ్చిపోయాడనుకున్న వ్యక్తి బ్రతికివస్తే ఎవరికైనా అలాగే ఉంటుంది కదా!

మిత్రులంతా ఒకచోట చేరారు.

"ప్చ్! ఏంలాభం! మన శ్రమఅంతా బూడిదలో పోసిన పన్నీరయింది. భద్రంగా దాచిన వజ్రాల్ని చింగ్ చా ఎత్తుకుపోయాడు. మళ్ళీ అవి మాయమయిపోయాయని ఇక్కడకు తిరిగి వచ్చాడు" సుబ్రమణ్యం విచారంగా చెప్పాడు.

చంద్రముఖి ఏదో గుర్తుకు వచ్చిన దానిలా చూసింది.

"వజ్రాలా? అవి ఎక్కడకూ పోలేదు. నేను వాటిని భద్రంగా పదిలపరచాను" అంది.

అందరూ ఆశ్చర్యంగా ఆమెవేపు చూశారు నమ్మశక్యం కానట్టుగా.

"ఏమిటీ నీవ నేది?" సుబ్రమణ్యం అడిగాడు.

"అవును! చింగ్ చా నౌకను చూడంగానే నేను సముద్రంలో మునిగిపోయి ఆ నౌకను చేరుకున్నాను. వాళ్ళు ఎలాగూ లక్ష్మణరావును బందీగా తెస్తారని ముందే ఊహించాను. అతడ్ని విడిపించేందుకు వీలుగా, నేను ముందే నౌకను చేరుకున్నాను. ఎవరూ చూడకుండా పైకి ఎక్కి, కెప్టెన్ గదిలో దాక్కున్నాను.

"కొంత సేపటికి చింగ్ చా మూటతో వచ్చాడు. దాన్ని తన గదిలో టేబుల్ మీద భద్రపరచి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ మూటను నేను సంగ్రహించాను. దానికి త్రాడుకట్టి, నౌక కిటికీలోంచి సముద్రంలోకి జారవిడిచాను. ఆ తర్వాత మెల్లగా తప్పించుకుని వచ్చి, లక్ష్మణరావుని రక్షించాను" చంద్రముఖి కళ్ళు త్రిప్పుకుంటూ చెప్పసాగింది.

లక్ష్మణరావు గూడ తనను చింగ్ చా ఏ రకంగా అగాధంలోకి పడత్రోసిందీ వివరించాడు.

"అయితే ఇప్పుడా వజ్రాల మూటను వెదకి తేగలవా? లేదా ఎక్కడ జారవిడిచావో తెలిపితే, మళ్ళీ మేం తిప్పలు పడతాం!" అనడిగాడు సుబ్రమణ్యం.

"మీకా శ్రమ అక్కరలేదు. ఇదివరకు ఆ నౌక లంగరు వేసిన చోటు నాకు బాగా గుర్తే!" అంటూ చంద్రముఖి లేడిలా పరుగెత్తింది. తీరాన ఎత్తైన రాయి ఉంది. దాని మీదకు ఎక్కి అక్కడ్నుంచి నీళ్ళలోకి దూకింది.

"సముద్రం అంటే భయమే లేదు. నీళ్ళలో చేపపిల్ల కన్న చాకచక్యంగా ఈదగలదు!" ఛటర్జీ ఆమెను మెచ్చుకున్నాడు.

పావుగంట గడిచింది. చంద్రముఖి నీళ్ళమీదకు తేలింది. ఆమె భుజాన మూట వ్రేలాడుతోంది.

చంద్రముఖి ఒడ్డుకు రాగానే, ఆమె ఆడదనే విచక్షణ లేకుండా, అందరూ ఆమెను చేతులమీద పైకెత్తేసారు. తమ భుజాలమీద కూర్చోబెట్టుకుని ఆమెను ద్వీపంలోకి తెచ్చారు గోలగా అరుచుకుంటూ.

"చంద్రముఖీ! మేం బ్రతికి ఉన్నన్నాళ్ళూ నీ పేరు స్మరిస్తూనే ఉంటాం!" అన్నాడు లక్ష్మణరావు.

"మీరు చేసిన సహాయం ముందు నా సహాయం ఏపాటి? నా భర్త బటూవాను నాకప్పగించారు. ఈ చుట్టుపట్ల ద్వీపవాసులకు చింగ్ చౌ పీడ విరగడచేశారు."

అందరూ ఆమె ఔదార్యాన్ని మెచ్చుకున్నారు.

మరో గంటలో ఫ్లయింగ్ బోట్ భారత భూభాగం వేపుగా ప్రయాణం సాగించింది.

ఫ్లయింగ్ బోట్ కి టాటా చెప్పి, ఆనందంగా కొబ్బరి తోపుల్లోకి పరుగిడారు బటూవా, చంద్రముఖీ.

—: ఐపోయింది :—